

Byznys pomáhá

Trendy v dárcovství

Snahu o filantropii oceňují u firem už i sami zaměstnanci. Jednotlivce baví online sbírky.

Projekty s přesahem

Společnosti už mnohem detailněji řeší, kam dlouhodobě peníze nasměrovat.

Nejlepší nadace

Touhu pomáhat neochromila ani covidová pandemie. Fórum dárců ocenilo ty nejlepší.

ekonom PODCAST

na vlně podnikání

Poslouchejte na:

EDITORIAL

Klára Šplíchalová
ředitelka Fóra dárců

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

v poslední době často slyším, že se charitě a lidem v neziskovkách musí dařit, protože dárcovství stále roste. Je pravda, že díky moderním technologiím a mediálnímu pokrytí můžeme vše, včetně dárcovství, sledovat prakticky v přímém přenosu. Když dojde k živelní katastrofě, například jako bylo tornádo na jižní Moravě, tak stav sbírek na pomoc postiženým touto pohromou můžeme zaznamenávat takřka v reálném čase. Letošek nám rovněž připravil zkoušku lidské solidarity, a to v podobě válečného konfliktu na Ukrajině. Vlna humanity a pomoci je absolutně neuvěřitelná a zasáhla celý svět. Česká republika samozřejmě nestojí stranou.

Pojďme si ale na rovinu říct, že současná situace je specifická. Jednak můžeme sledovat obrovskou podporu potřebným tématům, ale také vidíme, že řada důležitých oblastí finanční pomoc hledá o to obtížněji. Zároveň vnímáme, že náročným obdobím prochází celá společnost. Firmy i samotní dárci.

O to důležitější je, že hodnoty jako lidskost, odpovědnost a udržitelnost potvrzují svůj význam a obsah. V něčem jsme se dokázali poučit z minulosti, v něčem nás zase inspiruje současná realita. Aktuální výzkumy prokazují, že zaměstnanci chtějí pomáhat v rámci zaměstnaneckých sbírek a dobrovolnických dní, že je baví matchingové sbírky a že zkrátka od svých zaměstnavatelů očekávají společenskou odpovědnost. Fakt, že se firma chová odpovědně, zejména mladí zaměstnanci vnímají jako jeden z firemních benefitů.

Možná už jsme si zvykli, že když se objeví nějaká potřeba, uspořádá se sbírka. Stejně tak když se někdo ocitne v tíživé situaci. Jenže také tehdy, když chce vydat knihu nebo natočit film. Někdy se sbírají prostředky dokonce i na dovolenou. Ale pozor, ne všechno to jsou veřejně prospěšné účely, ne všechno je charita. Všimějme si toho, jak je námi podporovaná činnost transparentní a jaká neziskovka za ní stojí. Důvěra totiž znamená udržitelnost a naopak. Díky vám všem, že nejste lhostejní a pomáháte. Pomáhejte chytře a udržitelně.

Díky vám všem, že nejste lhostejní a pomáháte. Tak pomáhejte chytře a udržitelně.

Partneři magazínu:

Karel Komárek
Family
Foundation

SEKYRA
FOUNDATION

MAGAZÍN Byznys pomáhá – PŘÍLOHA HOSPODÁŘSKÝCH NOVIN, 29. 11. 2022. Ředitel speciálních projektů Aleš Mohout • Art director Jan Vyhnanek • Vedoucí speciálního obsahu Jan Záluský (jan.zalusky@economia.cz) • Editorka Alena Dušková (alena.duskova@economia.cz) • Layout Jan Stejskal • Grafika vizuální studio mediálního domu Economia • Adresa redakce Pernero 673/47, 186 00 Praha 8 • Tisk Walstead Moraviapress s.r.o., Břeclav • Samostatně neprodejné • <http://www.hn.cz>

OBSAH

Trendy

04-05

I dárcovství podléhá tlaku doby. Firmy se více zajímají o to, jaké projekty jsou skutečně hodnotné. Jednotlivci zase propadli online sbírkám.

Kde se pomáhá

06-21

Firemní nadace cílí na projekty, které vnímají jako aktuální a palčivé. Letos se zaměřily na přírodu, děti v ohrožení i sociálně slabé.

Top 25

23-27

Firemních i nefiremních nadací a fondů neustále přibývá. Které se letos zařadily mezi ty nejprospěšnější, najdete v aktuálním žebříčku Top 25.

Lepší svět

28-34

Filantropické projekty a proměna veřejného prostoru jsou klíčové i pro českou podnikatelskou špičku.

Online sbírky jsou hit. Jenže i škodí

Dárcovství v Česku prochází proměnami. Počet potřebných lidí dále poroste a neobejde se bez odpovědného přístupu dárců. Firemní filantropie v tom bude hrát zásadní roli.

V

ěnovat peníze lidem zasaženým nenadálou tragédií je vždy jednodušší než posílat pravidelné příspěvky na účet neziskové organizace, která potřebným cílovým skupinám soustavně pomáhá. Poslední roky, poznamenané covidem, tornádem na Moravě a válkou na Ukrajině, to důkladně otestovaly. Přesto se ukazuje, že přínos dlouhodobé podpory si individuální i firemní dárci čím dál více uvědomují. „Posun pozorujeme už na dárcovských esemeskách nebo na Daruj správně, kde již opakované platby převažují nad jednorázovými příspěvky“, uvádí jako příklad tohoto trendu ředitelka Fóra dárců Klára Šplíchalová.

Potřebných lidí bude přibývat

Vytrvalost českých dárců se projevuje i v ochotě pomáhat ukrajinským uprchlíkům, která neustává ani tři čtvrtě roku po vypuknutí války. Počáteční vlnu solidarity vystřídala podpora následných integračních programů, které mají uprchlíkům pobyt v Česku usnadnit. „Možná to souvisí i s tím, že jde v případě Ukrajinců převážně o ženy, které se samy aktivně zapojují do integrace, hledají si práci, začleňují děti do škol a obecně pomáhají zmírňovat problémy spojené s uprchlictvím“, usuzuje Šplíchalová. Připomíná ale jiné dopady

současného konfliktu na Ukrajině, které dárcovský sektor zasáhly. Především fakt, že s energetickou krizí a zvyšováním cen roste i v Česku počet lidí, kteří se neobejdou bez pomoci. Už během pandemie covidu se na okraj sociálního systému začaly dostávat některé skupiny obyvatel, které dříve podporu nepotřebovaly. Jde například o samoživitelky, důchodce nebo pečující osoby. Aktuální zdražování tento proces ještě urychlilo a v současnosti je evidentní, že bude stále více potřeba pomáhat lidem, kteří si v minulých letech dokázali poradit sami.

Zároveň je zřejmé, že kromě obrovské vlny solidarity přinesly události posledních let i velkou nejistotu a obavy do budoucna, což se podepsalo na proměně dárcovského chování. „Rozpočty určené na dobročinnost bývají v období hospodářské nejistoty to první, co se ve firmách zmrazí, zastropuje nebo odloží na příští rok“, vysvětluje Šplíchalová. Firmy zpravidla čekají na další vývoj situace a ustupují do pozadí. Stěžejní je v takové chvíli role nadací a nadačních fondů: „Upevňuje se postavení nadací jako odpovědných investorů do společnosti, kteří znají svůj terén, vědí, co je aktuálně potřeba, a umí flexibilně vypsát grantové řízení i v mimořádných situacích.“

“

Stále více bude potřeba pomáhat lidem, kteří si dříve dokázali poradit sami.

Firmy jsou v podpoře odvážnější

Podle Šplíchalové se potvrzuje také dlouhodobější trend v posunu firemního dárcovství od prostého posílání peněz k nákupu služeb. To je dalším ukazatelem snahy o odpovědnější a trvalejší podporu veřejně prospěšných projektů. Společnosti si zvykly nakupovat služby nebo balíky služeb u spolupracujících neziskových organizací, ty pak zajišťují realizaci a garantují odbornost v příslušné oblasti. Firma, která chce například podpořit výsadbu stromů, se může spolehnout na to, že neziskovka zvolí správné místo, vybere kvalitní odrůdy sazenic a zajistí stromům následnou péči. Nebo zážitkovým způsobem zapojí zaměstnance firmy a kromě stromů tak pěstuje dobročinné návyky a odpovědnost lidí k životnímu prostředí.

„Firmy si přestávají říkat: charitu můžeme dělat sami, na to neziskovku nepotřebujeme. Naopak je vidět, že čím dál víc oceňují odbornost těch organizací. Mohou si dovolit být velkorysejší nebo flexibilnější a troufnou si poskytnout třeba i pětiletý nebo desetiletý grant na vybraný projekt, což je pro rozvoj toho odvětví strašně důležité. Na straně státu tyhle možnosti chybí,“ dodává Šplíchalová.

„Firemní charita už dávno není jen symbolickým gestem. Podniky chtějí pomáhat účinně a smysluplně,“ říká ředitelka Fóra dárců Klára Šplíchalová.

Přístup českých firem se tak stále přibližuje standardu západních evropských zemí, kde je filantropie vnímána jako samozřejmá součást firemní kultury. A to nejen ze strany managementu, ale také z podnětů zaměstnanců a zákazníků. I v Česku podle Šplíchalové roste zájem o dobrovolnické projekty a zaměstnanecké sbírky: „V posledních letech jsme viděli, že se v tom často angažují sami zaměstnanci a navrhnou firmě projekty, které by měla podpořit.“ Prioritu pak mívají lokální iniciativy s dopadem na konkrétní oblast, kde firma působí a generuje svůj zisk. Podnik tím dává konkrétně najevo, že chce ze společnosti nejen brát, ale také jí něco vracet.

Duševní zdraví už není tabu

Tématům, která rezonují českým dárcovským prostředím, stále dominuje zdravotní a sociální oblast. Zároveň platí, že čím bližší a srozumitelnější téma je, tím snáze se na něj shání prostředky. „Každý potřebujeme rozumět tomu, na co přispíváme a co naše peníze pomohou změnit. V tomto ohledu to mají těžší složitá témata, jako jsou například geopolitické problémy Dálného východu. Do těch většina lidí nemá vhled,“ uvádí jako příklad Šplíchalová. Na okraji veřejného zájmu se z tohoto důvodu dlouhodobě drží lidskoprávní agenda a také například pomoc sociálně vyloučeným mužům. K nim se váže stereotypní přesvědčení, že by se měli o sebe postarat sami. Jako nejvíce potřebná je tradičně vnímána podpora zdravotně a sociálně handicapovaných. Jsou ale i témata, která v poslední době nebývale posilují. Větší pozornost si oproti minulým rokům získává třeba pomoc seniorům nebo ochrana životního prostředí. Určité detaibauizace se dočkala i podpora duševního zdraví, jejíž význam si lidé postupně uvědomili během psychicky náročné pandemie covidu. Podobným procesem postupně prochází i témata spojená s podporou lidí LGBT+.

„Odvaha firem podpořit ne tak běžné téma roste a je to dobře,“ hodnotí tento posun Šplíchalová. V oblasti individuálního dárcovství pokračuje boom nárazových sbírek online. „Lidé si zvykli uspořádat sbírku prakticky na jakoukoli aktivitu, třeba na vydání knihy nebo natočení filmu,“ popisuje Šplíchalová. Tento trend ale může vést k zastírání rozdílů mezi charitativní akcí a komerčním projektem. Dárcovské prostředí se tak může vyčerpat nebo se oslabí jeho důvěra ke sbírkám obecně. „Stává se, že člověk nedopatřením pošle peníze někomu, kdo s nimi nenaloží správně. Takový dárcé potom kompletně ztratí motivaci na cokoli dalšího přispívat,“ pokračuje Šplíchalová a upozorňuje na to, že tato tendence může do budoucna negativně ovlivnit individuální dárcovské chování: „Je to obzvláště naléhavé v dnešní době, kdy počet potřebných lidí roste a bude důležitá každá koruna.“ Stěžejní tak bude ověřit si, že za sbírkou stojí důvěryhodná organizace, která může garantovat, že peníze budou použity odpovědně a že budou směřovat k opravdu potřebné cílové skupině.

PŘÍRODA

Zviditelňujeme udržitelné firmy

Může to být třeba precizní zemědělství, díky kterému se na polích spotřebuje méně pesticidů, hnojiv i vody. Nebo tržiště, které dává odpadu druhý život. Generali Česká pojišťovna spustila soutěž, jež má prospěšné firmy ocenit a zviditelnit. **Petra Nováčková** stojí v jejím čele.

Petra Nováčková

manažerka pro
udržitelnost

V Generali České pojišťovně je zodpovědná za tvorbu a implementaci strategie udržitelnosti v ČR i SR. Svou kariéru v pojišťovnictví začala v roce 2008 v Generali PPF Holdingu, pak vedla tým centrálního nákupu Generali České pojišťovny. Absolvovala magisterské studium práv na Univerzitě Karlově v Praze, získala také titul MBA na Nottingham Trent University.

III. rok

Soutěž SME EnterPrize oceňuje firmy od 10 do 250 zaměstnanců, které se nějak podílejí na zlepšení životního prostředí. Vítěz získává 100 tisíc korun. Tři nejlepší firmy z českého finále postupují do mezinárodního finále, které se vyhlašuje na slavnostním galavečeru v Bruselu. Jedna z nich se tam stane „sustainable hero“. V lednu začíná III. ročník.

V lednu začíná třetí ročník soutěže SME EnterPrize. Pořádá ji Generali Česká pojišťovna a zaměřuje se na malé a střední podniky, které se věnují udržitelnosti. Vítěz získává 100 tisíc korun, druhé a třetí místo pak 70 a 50 tisíc. Finance ale zdaleka nejsou hlavní motivací. Výhrou v této soutěži je především možnost být viděn a získat nové spolupráce.

Na konci října se konalo mezinárodní kolo. Za Českou republiku vyhrál projekt Sady sv. Prokopa. Je to biofarma z Temelína, která se zaměřuje na ekologické zemědělství a nabízí zaměstnání lidem se zdravotním postižením z blízkého okolí. Výbor mezinárodní poroty nazval tyto sady úžasným projektem místní farmy, který je udržitelný a replikovatelný. „Jsme velká firma a chceme společnosti vrátit hodnoty zpátky. Podniky, které se věnují udržitelnosti, se snažíme zviditelnit, aby jim to pomohlo v jejich byznysu,“ říká ředitelka soutěže Petra Nováčková.

Letos se v Česku konal druhý ročník této soutěže. Stoupá zájem firem přihlásit se do ní?

Ano, letos se nám přihlásilo třikrát více firem než loni, celkem to bylo téměř devadesát přihlášek. Soutěž je ale mladá, teprve se zavádí. Myslím si, že ve firmách zaměřených na udržitelnost je budoucnost a budeme se tímhle směrem posunovat. I kvůli tomu SME EnterPrize vznikla.

Soutěž se zaměřuje jen na malé a střední podniky. Proč?

Právě tyto podniky jsou páteří ekonomiky (mikropodniky a malé a střední podniky tvoří 99 procent všech podniků v EU – pozn. red.), a proto ony mohou odstartovat velké změny a posunout společnost dopředu.

Firmy, na které se vaše soutěž zaměřuje, mají mít 10 až 250 zaměstnanců, tedy nejedná se o úplné start-upy, které založí třeba trojice studentů. Proč?

Tak jsme to měli postavené pro tyhle dva ročníky, třetí otevřeme i směrem dolů. Tedy příští rok se budou moci přihlásit i start-upy a mikropodniky.

Velké finále se koná v Bruselu; jak to tam probíhá?

Každý z devíti zúčastněných států do tohoto finále nominuje obvykle tři své zástupce a z nich mezinárodní porota vybere vítěze. Říká se mu „sustainability hero“, letos se tímto hrdinou za Česko staly Sady sv. Prokopa a oceněny byly za to, jakým způsobem fungují pro komunitu kolem sebe. V českém finále naopak vyhrála společnost In-Eko Team, která se zabývá technologiemi na čištění vody.

Která ekologická témata soutěžící nejčastěji řeší?

Převládají dvě skupiny oborů. Jedním z nich je péče o krajinu, kde jsou často firmy s high-tech technologiemi, jež pomáhají zemědělcům ušetřit vodu, hnojiva, energie a další zdroje. Tím, že

se chovají zodpovědněji, šetří nejen peníze, ale i životní prostředí, protože méně zatěžují půdu i vodní zdroje. Říká se tomu precizní zemědělství. V každém ročníku jsme měli v top desíctce několik firem, které se tímto zabývají, patří mezi ně i loňský vítěz, firma CleverFarm. Podle mého názoru je precizní zemědělství velmi slibný obor. Do péče o krajinu patří i firmy, které ekologicky hospodaří, a jsou to například i zmíněné Sady sv. Prokopa. Každý krok, který udělají, mají důkladně promyšlený, aby byl k přírodě co nešetrnější. Druhým tématem je cirkulární ekonomika. Tyto firmy se třeba specializují na jeden druh odpadu, který nikdo jiný neumí zpracovat. Nebo se naopak zaměřují na opravy výrobků a zabráňují tomu, aby se z použitelných věcí stal odpad. A co tak pozorují, opravdu se jim daří.

Říkáte, že zásadním benefitem této soutěže je možnost být vidět. Jak to firmy vnímají a pomohlo to nějak loňským vítězům?

Ano, zviditelnění přináší nové obchodní příležitosti, možnost dostat se k obchodním partnerům, navázat nové spolupráce. Je to velmi důležitý rozměr téhle soutěže a také naše velká motivace. Chceme ukázat, že v Česku jsou schopné firmy a že udržitelné podnikání bude i do budoucna svázané s úspěchem. Kdo nedokáže podnikat udržitelně, jako by nebyl. V Česku jsou k tomuto tématu firmy pořád ještě poněkud zdrženlivé a my chceme ukázat, že to jde a že být udržitelný není žádná jaderná věda, ale normální způsob fungování. Chceme proto ty konkrétní příklady z Česka ukazovat a zviditelnět.

Jak konkrétně toto zviditelnění pomohlo loňskému vítězi, firmě CleverFarm?

Oni jsou celkově dost úspěšní, ale konkrétně poté, co se stali „sustainable hero“ v Bruselu, se dostali do kontaktu s vedením skupiny Generali. Naše skupina má v Itálii větší množství zemědělských pozemků a vedení Generali s CleverFarm nyní jedná o tom, jak pomoci s ekologickým hospodařením na těchto pozemcích. Stejně tak je velmi důležitý networking mezi firmami samotnými, když se setkají nejen na mezinárodním finále v Bruselu, ale také v českém finále. V minulých dvou ročnících jsme si všimli, že mezi nimi dochází k neformálním kontaktům a jakmile se setkají dvě firmy, které mají společné téma, začnou spolu naprosto přirozeně komunikovat.

Na jaké překážky tyto malé a střední podniky, které se zaměřují na udržitelnost, nejčastěji narážejí?

Jsou to velmi šikovné firmy a já jsem hrdá na to, kolik takových v naší republice máme. Zároveň jsou ale malé, zaměřují se pouze na svůj obor a jsou v něm skvělé. Ovšem stát po nich chce mnoho dalších věcí, na které jednoduše nemají kapacitu ani lidi. Velká korporace má oddělení právní, finanční, daňové a různá další. Ale firma o deseti zaměstnancích tyhle možnosti nemá. Takže čím víc administrativy po ní stát chce, tím víc ji to zdržuje v tom, aby se ve svém byznysu posunula.

Díky firemní podpoře sokoli opět hnízdí

Nadace ČEZ podporuje neziskovky zaměřené na ochranu přírody. Posílá menší částky, zato dlouhodobě. A tak se do Česka vrací sokoli či zubři.

S

okol stěhovavý je majestátní dravec se žlutě zbarveným zobákem i pařáty. Staří Egypťané jej tak milovali, že jeho tělo přisoudili i svému bohu nebes Horovi. V 70. letech v Česku tento dravec zcela vyhynul, dnes jich na území republiky hnízdí maximálně 150 párů. Do ochrany tohoto kriticky ohroženého opeřence se pustila i Nadace ČEZ. Ukázalo se totiž, že paradoxně právě na elektrárnách se hnízdícím párům velmi daří. „Sokola stěhovavého jsme si nevybrali my, ale on nás. Vůbec první sokolí pár se totiž snažil zahnízdit nadivoko už v roce 2010, a to na ochozu komína Elektrárny Tušimice II ve výšce 280 metrů. Bohužel neúspěšně,“ říká Michaela Ziková, ředitelka Nadace ČEZ. Na dvě sokolí vejce snesená v kabeláži narazili v březnu 2010 pracovníci ČEZ, kteří připravovali demolici komína při obnově elektrárny. Aniž by se něčeho dotkli, vejce i hnízdo nafotili, a ČEZ dal vědět ornitologovi Václavu Beranovi, který je také výzkumníkem organizace na pomoc divokým zvířatům Alka Wildlife. Vedení elektrárny se pak se všemi dohodlo na společném postupu, demolici zastavilo a vytipovalo místa k umístění budek.

Na věžích či komínech sokoly nikdo neruší
Jak říká Václav Beran, sokoly stěhovavé v Česku dnes nejvíce ohrožuje rušení při hnízdění. „Tradičně u nás totiž hnízdí na skalách, které jsou ale oblíbené lidmi. Většina z nich nechce sokolům ublížit cíleně, ale dojde k tomu mimoděk při návštěvách skalních hnízdišť. Mohou to být turisté, trempové, horolezci nebo prostě jen romantické duše. Mnoho lidí nerespektuje zákaz vstupu nebo lezení v době hnízdění,“ upozorňuje Beran.

Na lidských stavbách sokoli objevili mnohem bezpečnější místo pro hnízdění. Ruch pod nimi jim nevádí, na chladicí věže a komíny za nimi nikdo kromě ornitologů neleze, a tak zde mají klid, který jim na skalních hnízdištích tolik chybí.

Z první hliníkové budky vylétli tři mladí
Ornitologové několikrát zahlédli sokola stěhovavého na chladicí věži elektrárny Tušimice II, a tak na začátku roku 2011 umístili vůbec první hliníkovou budku na průmyslové stavbě v Česku. Sokolí pár tam tehdy vyvedl první tři sokolí mláďata, která se proklubala na svět v sokolí hliníkové budce. Tak začal rozsáhlý program ochrany sokola stěhovavého, který právě v komplexech elektráren nachází dlouhodobé útočiště.

Nyní sokoli stěhovaví hnízdí na mnoha objektech ČEZ, mimo jiné na Jaderné elektrárně Temelín, na Jaderné elektrárně Dukovany, na Elek-

“

Mnoho lidí nerespektuje zákaz vstupu na skály během hnízdění sokolů. To je ruší.

trárně Pruněřov a dalších. Počet vyvedených mláďat za letošek přesahuje tři desítky. Na nákup fotopastí, speciální optiky nebo horolezeckého vybavení pro ornitology přispívá Nadace ČEZ v rámci grantu Podpora regionů. Ornitologové mohou do provozů vstupovat, sokola monitorovat, umisťovat fotopasti a kroužkovat narozená mláďata.

„Vlastní ochrana je pak velice jednoduchá. Jediné, co sokolí páry během zahnízdění vyžadují, je klid. Hlavně proto, aby se mláďata mohla bezpečně pohybovat po ochozech a později se učit s rodiči létat a lovit. Proto po celou dobu zahnízdění odkládáme aktivity spojené s údržbou komína či třeba lezecká cvičení profesionálních hasičů,“ dodává Ziková.

Václav Beran doplňuje, že finanční podpora Nadace ČEZ je pro ochranáře sokolů klíčová. „Primárně z ní instalujeme budky, provádíme jejich čištění a údržbu. Ale bez podpory bychom nemohli realizovat ani detailní monitoring sokolí populace v průmyslových objektech. Takže můžeme nakupovat a instalovat fotopasti, sbírat data o potravě, načasování hnízdění a v neposlední řadě také o životních osudech jednotlivých sokolů,“ líčí Beran. Díky odečítacím kroužkům, které také hradí z finanční podpory Nadace ČEZ, tak můžou ochranáři sledovat životní osudy nejen jednotlivců, ale dnes už i různých generací sokolů. A někteří z nich opravdu zůstávají firmě věrni. Třeba Ledvík, první sokol okroužkovaný na objektu ČEZ, se narodil v budce na komínu elektrárny ČEZ v Ledvicích. Jeho syn nyní hnízdí v budce na paroplynovém bloku v Počeradech. A jeho vnuk se z Počerad přesunul na další objekt ČEZ, do Proboštova, kde letos vyvedl první mláďata.

„Novým párům zatím ani nestíháme vyvěšovat budky,“ říká s úsměvem Beran.

Upravené louky pro vzácného modráška

Nejde ale jen o sokola stěhovavého. Nadace ČEZ podporuje například aktivity spolku ČSOP Salamandr, který usiluje o ochranu přírody v Beskydech, ať už se jedná o horské louky, mokřady,

O návrat k přirozenému způsobu fungování se snaží i obecně prospěšná společnost Česká krajina, již Nadace ČEZ rovněž podporuje. Zaměřuje se na návrat zubrů evropských, divokých koní a také praturů či losů do volné přírody.

prameniště, či lesy. Spolek se zaměřuje na motýla modráška černoskvřnného, protože se jedná o kriticky ohrožený druh, jehož populace přetrvává právě v oblasti Beskyd.

Od roku 2015 posílá Nadace ČEZ spolku Salamandr pravidelně podporu, jedná se o částky od 60 do 300 tisíc korun pro různé projekty.

Členové spolku díky projektům udržují zhruba patnáct hektarů luk, kde se tento vzácný motýl vyskytuje nebo se může vyskytovat. Louky například ručně sečou nebo na nich nechávají pást ovce valašky, prořezávají křoví a odstraňují nálety, případně dosazují vhodné rostliny, jako mateřídoušku a dobromysl. To vše pro to, aby motýlům připravili co nejlepší podmínky pro život.

Do české krajiny se vrací zubři či praturři

O návrat k přirozenému způsobu fungování se snaží i obecně prospěšná společnost Česká krajina, již Nadace ČEZ rovněž podporuje. Česká krajina se zaměřuje na návrat zubrů evropských, divokých koní a také praturů či losů do volné přírody.

Jedním z jejich nejznámějších projektů je aktivita v bývalém vojenském prostoru Milovice, kde se podařilo vytvořit první projekt pastvy velkých kopytníků. „Tento koncept se velmi rychle osvědčil a v současné době v Česku funguje celkem deset rezervací velkých kopytníků, které provozují neziskové organizace, města, kraje i soukromí vlastníci pozemků,“ říká ředitel České krajiny Dalibor Dostál. Česká krajina tak buduje síť nestátních rezervací na území republiky vzájemně propojených biokoridory.

„Zahraniční zkušenosti z minulých desetiletí v ochraně přírody ukázaly, že je to neefektivnější a nejlevnější cesta k ochraně rostlinných a živočišných druhů,“ dodává Dostál. Nadace ČEZ do projektu letos poslala 150 tisíc korun, šlo ale jen o první podporu. Stejně tak nadace dlouhodobě podporuje i výsadbu stromů do volné přírody. Stejný již pomohla vysadit na 600 místech po celém Česku, na jeden projekt výsadby přispívá až 150 tisíc korun.

DĚTI

Bez kojeneckých ústavů se obejdeme

Téměř osm tisíc českých dětí vyrůstá v ústavu. Mnoho z nich by přitom mohlo žít v původní nebo v náhradní rodině. To je pro Nadaci J&T osm tisíc důvodů, proč situaci změnit.

S

pousta dětí se dostává do ústavní péče ze socio-ekonomických důvodů nebo kvůli takzvaným nízkým rodičovským kompetencím. Jde o rodiny, které například nemají vyhovující bydlení nebo se neumí o dítě dobře postarat, což vůbec neznamená, že ho nemají rádi. Jen se té péči třeba neměli od koho naučit. Takové problémy by se mohly a měly řešit přímo v rodině ještě předtím, než dítě skončí v dětském domově, vysvětluje Barbora Křížanová, manažerka projektu 8 000 důvodů, který usiluje o systémové změny v oblasti péče o ohrožené děti v České republice. Navazuje tím na předchozí kampaně Odsouzení a Hledáme rodiče, které podporovaly rozvoj náhradní rodinné péče.

Biologická rodina na prvním místě

„Každé dítě má právo vyrůstat v rodinném prostředí. Nejlepší je samozřejmě původní biologická rodina, pokud to nejde, tak rodina náhradní. Ústavní péče je z našeho pohledu až poslední variantou a nemělo by se jednat o velký dětský domov, ale spíše o pobytovou službu komunitního typu, která se co nejvíce přibližuje rodinnému způsobu života,“ shrnuje problematiku dětí z nefunkčních rodin Křížanová. Tento žebříček priorit je postavený na logické konstrukci. Odpovídajícímu postupu však v Česku brání nedostatek prevence a neefektivní vynakládání finančních prostředků. „Podle údajů ministerstva práce a sociálních věcí jde největší podíl peněz do ústavní a náhradní péče, tedy do řešení následků. Mnohem účinnější by přitom bylo investovat do toho, aby se problémům předcházelo. Do prevence jde ale méně než deset procent financí,“ upřesňuje Křížanová. Proto iniciativa 8 000 důvodů prosazuje změny, které mají péči o ohrožené děti v Česku zlepšit. A s jednotlivými kraji spolupracuje na jejich uskutečňování.

V Moravskoslezském kraji například pomohla vypracovat analýzu pěstounské péče na přechodnou dobu. Kraj díky tomu získal relevantní informace o situaci přechodných pěstounů, zjistil, s jakými problémy se potýkají a co by jim jejich práci mohlo usnadnit. V jiných krajích zase vznikají prostřednictvím projektu 8000 důvodů pracovní skupiny, jejichž společným cílem je vytvoření strategie systému péče o ohrožené děti v dané oblasti. „Není na to žádný univerzální recept, protože v každém kraji je situace jiná. My jim hlavně pomáháme zmapovat tuto oblast a podpořit systémové změny, jako je například transformace dětských domovů. Nebo jim pomůžeme zjistit, jaké jsou nejčastější důvody

odebrání dětí a jak by se jim dalo předcházet,“ doplňuje Křížanová. Kraj potom může zacílit své následné kroky na sociální služby, které odpovídají skutečným potřebám.

Změna napříč republikou

Na celorepublikové úrovni se iniciativě podařilo spolu s dalšími organizacemi podpořit novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí, která mimo jiné zakazuje umísťování dětí do 3 let do kojeneckých ústavů. Výjimku mají jen děti s postižením a sourozenecké skupiny. Na počátku roku 2022 již bylo v těchto zařízeních jen 138 dětí, což je o 303 dětí méně než v roce 2018. Z letošního výzkumu ministerstva práce a sociálních věcí vyplývá, že pokud by tento trend pokračoval, dostal by se počet dětí ve věku do tří let umístěných v ústavech už v roce 2024 na nulu. Projekt 8000 důvodů pak usiluje o to, aby se věková hranice ještě navýšila a do ústavů se přestaly umísťovat děti do sedmi let věku. Upřednostňovat se má namísto toho podpora původních nebo náhradních rodin.

Chudoba není argument

V současné době pracuje tým projektu 8000 důvodů na studii, která se zabývá souvislostí sociálních problémů ve vyloučených regionech s mírou odebrání dětí. „V oblastech, kde je větší chudoba, lidé řeší dluhy a exekuce, mohou být děti zbytečně odebrány z rodin, kterým by šlo pomoci jiným způsobem, například prostřednictvím sociálně aktivizačních služeb,“ vysvětluje Křížanová. Takové služby jsou podle ní zásadní, protože preventivně pomáhají rodinám, ve kterých hrozí kvůli sociálním podmínkám nějaká forma zanedbávání péče o dítě. Aktuálně jsou však tyto služby podfinancované a nemají dostatečné personální kapacity, aby se této práci mohly účinně věnovat. Zvlášť naléhavé je toto téma v současné situaci, kdy kvůli inflaci hrozí, že počet sociálně ohrožených rodin do budoucna poroste. Podobné analýzy pak slouží jako podklady pro jednání o budoucí novelizaci zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Jedním z pilířů projektu 8000 důvodů je také osvěta. V sekci „Darujte“ na webu projektu návštěvníci nenajdou číslo účtu pro finanční příspěvky, ale nečekanou prosbu: „Nechceme peníze. Darujte nám svou pozornost, ochotu dozvědět se víc a informace sdílet.“ Podle Křížanové existuje řada rozšířených mýtů, které pomoc ohroženým dětem brzdí. Patří mezi ně podvědomý pocit, že děti v dětských domovech jsou problémové, že jsou to nějaké zlobivé nebo nezvladatelné děti. Také pěstounství na přechodnou dobu je ve společnosti stále ještě často nepochopené. Objevují se předsudky, že to pěstouni dělají pro peníze nebo že tato forma péče dítěti ubližuje. „Péče o ohrožené děti se v Česku postupně zkvalitňuje, hodně věcí se změnilo k lepšímu, ale ten proces ještě zdaleka není u konce a máme tady ještě spoustu kostlivců ve skříni,“ uzavírá Křížanová.

Nadace J&T

Marie Oktábcová

ředitelka Nadace J&T

1. Kam se posunula firemní filantropie za posledních 10 let?

Více firem bere pomáhání jako součást své filozofie a strategie a tomu také odpovídá koncepčnější přístup. Firmy se dnes více zamýšlí nad udržitelností a dlouhodobostí jejich pomoci. Kromě finanční podpory patří mezi oblíbené formy pomoci také poskytování služeb, pracovníků či dobrovolnictví. Firma například poskytne neziskové organizaci experta, který jí pomůže svými zkušenostmi. V posledních letech vidíme, že narůstá obliba využívat pro dárcovství různé online platformy. Stále se však ještě setkáváme s jakýmsi intuitivním výběrem. Firma si v takovém případě často neudělá hlubší studii, zda projekt, do kterého chce investovat, skutečně efektivně pomáhá, protože se zaměřuje do pěkně zabaleného a představeného produktu. A takový nápad pak lidé jen těžko opouštějí.

2. Podle jakého klíče si vybíráte oblast podpory?

Nadace byla založena s cílem pomáhat rodinám s dětmi, které aktivně čelí nepřízní osudu. Od té doby se cíl a oblast podpory zásadně nezměnily. Samozřejmě dochází k drobným změnám zohledňujícím vývoj, aktuální situaci a problémy, které se mohou objevit nečekaně. Takovým příkladem může být například pomoc rodinám s dětmi z Ukrajiny, které byly kvůli válce nuceny uprchnout z domova.

Do posilovny se „svým“ Ukrajincem

Integraci ukrajinských dětí v Česku si vzala za své Nadace České spořitelny a podpořila sérii projektů, které usnadňují jejich zapojení do českých třídních kolektivů.

S

ejít se jednou týdně s ukrajinským spolužákem, pracovat na společném miniprojektu, překonat ostych a navázat přátelství. To je úkol pro mladé studenty, kteří se v září letošního roku zapojili do buddy programu „Stojím při tobě“ zaměřeného na adaptaci žáků z Ukrajiny do českých, slovenských a rumunských škol pod záštitou Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu. Programu se účastní dvojice složené vždy z jednoho českého a jednoho ukrajinského žáka. Ty si vyberou činnost, která je baví, za pomoci dospělého mentora si vytyčí společný cíl na tříměsíční období a pak už se schází k aktivitám, které jim pomáhají lépe se seznámit a komunikovat.

Radost ze sportu a dobrý pocit z pomoci

„S Ivanem poznáváme značky aut a chystáme se společně pustit do opravy auta u dalšího kamaráda v garáži,“ těší se šestnáctiletý Martin Suchánek ze Střední školy polytechnické v Kyjově, kde program probíhá. Jeho spolužáci, kteří se k iniciativě také připojili, chodí se „svým“ Ukrajincem do posilovny, hrají počítačové hry nebo se věnují míčovým sportům a dalším koníčkům. „Snažím se rozšířit Marianovu slovní zásobu na téma fotbal a celkově ho uvést do světa čes-

kého fotbalu,“ představuje náplň svého buddy programu patnáctiletý Matyáš Fiala. Nezůstane samozřejmě jen u slovíček, fotbal si chce se svým ukrajinským spolužákem i zahrát. Kromě radosti ze sportu mu aktivita přináší dobrý pocit z toho, že pomáhá.

„Když jsme program ve škole představili, zavládlo mezi našimi žáky nadšení, okamžitě projevili zájem. Stejně nadšeně následně reagovali i ukrajinští žáci,“ popisuje reakce účastníků Martina Filipová, která jako mentorka programu doprovází žáky v kyjovské škole na jejich cestě od seznámení přes hledání společných zájmů a tématu miniprojektu až k závěrečné prezentaci. Jejím úkolem je i pomáhat školákům překonávat případné potíže, reflektovat s nimi průběh programu a motivovat je k dosažení vytyčených cílů.

„Ke komunikaci nám pružně slouží skupinový chat na messengeru, kde mohou flexibilně reagovat na otázky žáků, řešit případné obtíže nebo organizovat společná setkání,“ říká mentorka. Za důležité považuje i vedení žáků k samostatnosti a zodpovědnosti, což podle jejich slov není pro všechny úplná samozřejmost a někdy to stojí hodně úsilí. Ze strany českých i ukrajinských

“

Vůči ukrajinským uprchlíkům i dětem se začínají projevovat už i první nenávistné postoje.

žáků zaznívají velmi pozitivní ohlasy už po prvních týdnech, kdy program probíhá. „Přínosem je, že se učím komunikovat v češtině a cítím zodpovědnost za náš projekt. Je to super zkušenost pro mě i pro mé spolužáky,“ hodnotí program patnáctiletý Marian Velykyj z Ukrajiny.

I na školách se objevují projevy nenávisti

Program Stojím při tobě je jednou z iniciativ, které čerpají prostředky ze speciálního fondu Nadace České spořitelny zaměřeného na integraci ukrajinských dětí do tuzemských škol. Patří k nim další programy nabízející širokou škálu aktivit od výuky češtiny přes orientaci v českém kulturním a pracovním prostředí až po terénní práci a dobrovolnické aktivity. Výběrem projektů se nadace snaží podpořit z grantu různorodé iniciativy, které pokryjí oblast duševního zdraví, jazykových kompetencí a dalších rozvojových aktivit v kolektivu vrstevníků.

Mezi vybranými organizacemi je například centrum Locika, které se specializuje na psychologickou pomoc při vyrovnání se s traumatickými zkušenostmi z války. Jejich tým specialistů už od léta řeší adaptaci ukrajinských rodin i na situaci, že bude válka trvat dlouho, že

to není jednorázová událost a je třeba vyhledat odbornou pomoc. Zároveň se bohužel objevují první projevy nenávisti vůči ukrajinské komunitě i mezi dětmi ve školách, tím se Locika také zabývá,“ představuje manažer Nadace České spořitelny. Grant podporuje mimo jiné i ukrajinské učitelky, kterým organizace Začni učit! pomáhá zvládnout nástup do českých škol, aby se mohly plnohodnotně zapojit do vzdělávání ukrajinských dětí a odlehčit tak českým pedagogům.

Do fondu na integraci ukrajinských školáků nadace celkem alokovala 80 milionů korun. Při výběru projektů, kterým udělí grant, kladu důraz na relevantní zkušenosti organizace, velikost plánovaného dopadu projektu a schopnost žadatele inovovat a spolupracovat. Významným kritériem je také snaha nenahrazovat nadačním grantem zdroje z veřejných rozpočtů. Nadace se tak snaží vykrývat „bílá místa“ ve veřejném financování. „Většina podpořených projektů svou práci v současné době rozjíždí, ale ti, kteří začali už na jaře, většinou zaznamenali dobrou odezvu – byli ve správný čas na potřebném místě,“ hodnotí dosavadní průběh programu Mareš.

Nadace České spořitelny

Dana Brandenburg,

předsedkyně
správní rady Nada-
ce České spořitelny

1. Kam se posunula firemní filantropie za posledních 10 let?

Posílila se a vzrostla, přibyla řada fondů a nadací, kterým se daří uvádět do pohybu potřebné a často složité systémové změny. Velmi nás těší, že i v Česku přibývá případů, kdy se filantrop rozhodne pro významný jednorázový finanční vklad do nadace či nadačního fondu s cílem tento kapitál rozmnožovat a z výnosů tak zabezpečit dlouhodobý zdroj příjmů pro naplňování filantropických aktivit. Nejsou to ale jen finance, jsou to i vize, motivace a vlastní projekty, kterými filantropové přispívají. Zlepšit by se mohla míra zapojení a spolupráce všech významných aktérů v daném odvětví a rozhodně i spolupráce mezi jednotlivými donory.

2. Podle jakého klíče si vybíráte oblast podpory?

Už 200 let Česká spořitelna pomáhá tomu, aby se u nás lidem spokojeně žilo, aby společnost prosperovala. Protože významným předpokladem prosperity je úroveň vzdělání, stalo se právě školství stěžejní oblastí naší podpory.

LIDÉ V NOUZI

V potravinové bance ve Zdíbech učí i vařit a neplýtvat

V kuchyni pražské potravinové banky si pochutnává na dýňové polévce a indickém zeleninovém dhalu několik maminek samoživitelek společně se seniory i dalšími, které lákalo uvařit si zdravý oběd pod dohledem zkušené kuchařky. Na podobné kurzy vaření docházejí už několik let.

Za oblíbenou činností stojí přitom jednoduchý prvotní impuls, aby maminky častěji než po těstovinách, kečupu a chipsech sáhly po zelenině.

Kuchyně se vedle skladu Potravinové banky pro Prahu a Střední Čechy ve Zdíbech vybudovala zhruba před pěti lety pomocí projektu Nadace Tesco Vy rozhodujete, my pomáháme. „Vznikala pozvolna z potřeby, kterou vyvolala praxe. Začali jsme o ní uvažovat v létě. Klienti si v pátek chodí pro potraviny jen do oběda. Po této době bylo nutné ovoce a zeleninu zchladit, a i tak hrozilo, že do pondělka nevydrží,“ popisuje ředitelka banky Věra Doušová.

Pořídili tedy sporák, nerezové stoly a postupně kuchyň vybavili tak, že je nyní možné v ní naprosto plnohodnotně vařit. Z přebývajících ze-

Dort, který připravila ukrajinská cukrářka Olena, si zpěvačka Kamila Nývltová odvezla za rodinou do Krkonoš. Předala jí ho ředitelka banky Věra Doušová společně se svým vnukem Štěpánem.

Věra Doušová

Potravinovou banku vede od roku 2013. V jejích začátcích nejen pomohla rozdat jídlo potřebným, ale také je zaměstnat. Z lidí bez práce se stali skladníci nebo řidiči. A tento krok pomohl i dalším klientům. Zaměstnanci, kteří dříve potřebovali pomoc, totiž projevují mnohem vyšší míru solidarity i pochoopení. Tím ale výčet jejich činností nekončí. Se svým manželem například pořádá výpravy do severských zemí, odkud vozí pomůcky pro handicapované.

Je jí 75 let. Každé ráno před prací si chodí zaplavat a v zimě se otužuje ve Vltavě. Čiší z ní laskavost a optimismus. Před čtyřmi lety byla Nadací Karla Janečka dokonce oceněna titulem Laskavec. „Hlavně se mě neptejte, proč jsem ho dostala. Ostatní jej získali za jednu činnost, kterou vykonávají celý život. U sebe o ničem takovém nevím,“ říká skromně a dodává, že když je něco potřeba, udělá to. Svým studentům na fakultě vždy vštěpovala motto, že není důležité, co je v životě potká, ale jak se k tomu postaví. Že každá situace je může zabít, ale i posílit. „Život má být o radosti, aby člověk dělal, co má rád. A aby mohl mít rád sám sebe. Odtud plyne laskavost.“

leniny a ovoce začali každý pátek vyrábět různé čalamády, čatní, kečupy, marmelády nebo kompoty a nazvali je příhodným názvem Zbytkoláda, která se pyšní i svým vlastním logem. Po čase Věra Doušová zahlédla evropský projekt, kdy zaměstnáním čtyř nezaměstnaných užitečnou činností může vzniknout sociální podnik. Podala žádost, uspěla a začala z přebytků surovin vařit a výrobky nabízet. Původní plán, že by součástí kuchyně byla i jídelna, překazil covid, a tak se porce rozvázejí zhruba stovce seniorů v okolí Zdib.

Maminky o vaření nejdříve nestály

Impulz pro pořádání kurzu přišel ve chvíli, kdy si Věra Doušová všimla, že maminky s dětmi, které přicházely pro potraviny, často odmítají zeleninu na úkor těstovin, kečupu, sušenek nebo chipsů. „Vysvětlovala jsem jim, že i z kvěťáku nebo paprik se dá skvěle uvařit, ale ony to přesto nechtěly. Pochopila jsem, že vařit neumí. Obešla jsem proto pár známých profesionálních kuchařů a poprosila je, jestli by nebyli schopni nám jednou za čas připravit kurz pro matky samoživitelky,“ popisuje Věra Doušová, ale dodává, že zdaleka nepřišla taková vlna zájmu, jakou očekávala, a matky kurzy z různých důvodů odmítaly.

Pak jí pomohla náhoda. V den, kdy se snažila maminkách kurz nabídnout, ji navštívila Táňa Vilhelmová s Vojtou Dykem, kteří se přišli domluvit na předvánočním hudebním happeningu ve prospěch potravinové banky. Ženy herečku a zpěváka okamžitě obklopily a ptaly se, jestli budou také na kurzu vaření. Oni účast přislíbili a v tu chvíli se hlásilo více lidí, než byla kuchyně schopná pojmut. „Jedinou motivací, abych je naučila vařit, pro ně byla účast osobností, kterou

znají z televize nebo bulváru. Nyní máme stoprocentní návštěvnost a navíc je opravdu znát, že si zeleninu berou častěji. Zatímco dříve nechtěly ani papriky, nyní klidně sáhnou po batátech, protože je jeden kuchař naučil připravovat z nich hranolky,“ říká.

„Netušila jsem, že se do dýňové polévky může dát i zázvor,“ diví se postarší dáma Marie Cymrovičová, která přišla na kurz vaření i se svým manželem. Účastní se pravidelně, přestože není matka samoživitelka. Je ale velmi dobrou přítelkyní Věry Doušové. Dohromady je svedl počátek 90. let minulého století, kdy Věra Doušová po černo-bylské havárii zorganizovala přesídlení obyvatel českých vesnic na Ukrajině do Čech a zajistila jim patřičnou pomoc. Ze známých osobností se vaření tentokrát účastnila zpěvačka Kamila Nývltová. Ta na závěr od ukrajinské cukrářky Oleny dostala dort.

„To je také moc hezký příběh. Po začátku války na Ukrajině k nám začali docházet lidé, kteří sem utekli. Zaměstnali jsme Olenu a já se jí asi po týdnu zeptala, čím se ve své vlasti živila. Posteskla si, že měla vlastní cukrárnu. Od té chvíle pro nás peče úžasné zákusky,“ vysvětluje Věra Doušová. Ty jsou pak například součástí rautů, které potravinová banka pořádá pro různé kazníky, ať už například pro hlavní město Prahu, nebo Jaromíra Jágra. Další peníze na provoz kuchyně získává pak i dalšími akcemi, jako třeba nastávajícími adventními trhy.

Z potravinové banky využívají do kuchyně pečivo a zeleninu a díky tomu mohou obědy pro seniory i s dovozem do bytu prodávat velmi levně. Ostatní suroviny nakupují ve velkoobchodu. Co se týká potravin, které dávají lidem v nouzi, denně jim přebývá pečivo, ovoce a zelenina, ale

velmi jim chybí trvanlivé potraviny. Vždycky tak čekají na celonárodní potravinovou sbírku, která pomůže získat těstoviny, rýži, olej nebo cukr. Občas nakoupí trvanlivé potraviny jednotlivci, rodiny nebo firmy, ale to pořád nestačí k tomu, aby uspokojili všechny potřebné. Potravinami zásobují asi 280 organizací, které pečují o lidi v nouzi, a 2000 lidí individuálně. Těm připravují potravinové balíčky.

Velkým snem Věry Doušové je, aby potravinové banky v Česku fungovaly stejně jako v Německu. „Přestože zde mají velké množství uprchlíků, stíhají nakrmit všechny potřebné a ještě jim zbývá. Každý týden odtud svážíme do Česka přebytky, které nevyužijí,“ popisuje. Důvodem je podle ní to, že Německo zavedlo zvýšenou daň za biologickou likvidaci potravin. Když tedy výrobce udělá chybu například v označení produktu nebo gramáži, což se stává poměrně často, výrobek nezlikvidují, ale naloží do kamionu a odvezou do potravinové banky. V Česku je podobných výrobců, kteří přenechávají nepovedené kusy, pouhých osm. „Cena za ekologickou likvidaci je u nás nízká, proto se jim spíše vyplatí výrobky vyhodit. Nemyslím si ale, že by byla vhodná doba cokoli měnit. Lidé se ohrazují téměř proti jakýmkoli vládním nařízením. Tohle by bylo opět velké sousto, jež by si vychutnali především rusofilové,“ domnívá se.

Mladí se ještě mají co učit

Přestože pokažené výrobky mnohdy končí na skládce, největšími plýtváči jsou koneční zákazníci. „Lidé si většinou mylně myslí, že nejvíce se plýtvá při sklizni, svozu, skladování nebo prodeji, ale není to tak. Zákazníci vyhodí zhruba 30 procent toho, co nakoupí,“ upozorňuje Věra Doušová. A nepomáhá ani to, že šetrnost a udržitelnost se ve společnosti stává stále častějším tématem. Z myšlenky ještě nedošlo ke konkrétnímu kroku. Průzkumy Sociologického ústavu a Mendelovy univerzity v Brně ještě loni ukazovaly, že povědomí o tom, že plýtvání jídlem

Mladá maminka byla na kurzu vaření poprvé. Sama sice vařila ve školní jídelně, stále se ale ráda učí něco nového.

škodí životnímu prostředí a je špatné, neustále stoupá. Ani o procento se však nesnížil počet plýtvajících.

Potravinová banka proto připravuje další projekty na vzdělávání společnosti. První z nich je zaměřený na plýtvání potravinami v souvislosti se skladováním. V rámci projektu Erasmus se s italským partnerem pokouší zmapovat, jaké způsoby skladování využívali čeští i italské předkové a které je možné přenést do současnosti, mimo těch moderních, jako je lednice nebo mrazák. Na základě této spolupráce vznikne v příštím roce vzdělávací dokument. Na druhém projektu, který je teprve podán, by se měly podílet čtyři evropské země. Jeho cílem je vytvoření edukačního dokumentu pro věkovou skupinu od 18 do 26 let. „Tito mladí lidé jsou sice velcí trůdci odpadu, propagátoři bezobalového prodeje, ale ve výzkumech stále vycházejí jako největší plýtváči,“ poukazuje na překvapivý poznatek výzkumu ředitelka potravinové banky. Součástí projektu by tak měl být hackathon, kdy by skupina studentů přiblížila různé nápady své věkové skupině.

Kurzů vaření se rádi účastní i manželé Cymrovičovi, kteří pocházejí z české vesnice na Ukrajině. Věra Doušová pomohla s jejich přesídlením po černobylské havárii (vlevo).

ACCENTURE ACADEMY

Společný projekt Nadace Terezy Maxové a společnosti Accenture dlouhodobě řeší podporu vzdělání a rovných příležitostí pro děti a mladé lidi odkázané na výchovu v institucionální péči. Je realizován na území České republiky v 15 dětských domovech a poskytuje podporu 128 dětem a mladým ve věku od 15 do 26 let. Projektové aktivity probíhají v důvěrném prostředí, které mladý člověk zná a vnímá jako bezpečné. Projekt funguje od roku 2011. Více na nadaceterezy-maxove.cz/nase-pomoc/projekty/

Připravujeme děti na střet s realitou. Na to, co je jim cizí

V zájmu každého dětského domova je připravit dítě na odchod z jeho bezpečné náruče. „Existují šťastné příběhy i o něco méně veselé. Vždy se ale snažíme být jim k dispozici i ve chvíli, kdy už se s námi rozloučí," říká **Vlasta Novohradská**, koordinátorka projektu Accenture Academy, který dětem z ústavů napomáhá s integrací.

Č

Im je váš projekt výjimečný?

Velký přínos spatřuji v tom, že je realizován přímo v prostředí dětského domova. Významný je i svojí kontinuitou a individuálním přístupem. V mnoha případech jsou dětské domovy zahlcovány nepřeborným množstvím nabídek workshopů, přednášek a webinářů na téma finanční gramotnosti a samostatného života, ale zpravidla se jedná vždy o jednorázovou aktivitu. Ale dlouhodobý přístup v rámci Accenture Academy má pro dotyčné děti obrovský přínos. V rámci projektu má každý case manažer, který je mladým dospělým průvodcem při jejich osamostatňování se, ve své péči maximálně deset dětí. Case manažeri s námi navíc spolupracují dlouhodobě, nemění se.

Jaká je role case manažera?

Za dětmi pravidelně dochází a nejrůznějšími aktivitami je směřuje k tomu, aby byly schopny se orientovat a následně fungovat na trhu práce i v běžném životě. Důraz je kladen na podporu a rozvoj motivace pro vzdělávání a získávání pracovních zkušeností, v budoucnu se totiž bez práce neobejdou. Je jejich průvodcem při výběru povolání, při seznamování se s penězi, řešení bydlení nebo adaptaci v reálném světě. Poskytuje jim podporu v nejistotě v oblasti jejich dalšího směřování. Děti často vycházejí z relativního blahobytu dětského domova a některé běžné situace jim jsou cizí.

O jaké vzdělání mají děti největší zájem?

Nelze říci, že děti preferují konkrétní studijní obory. Například že by byly výhradně prodavači, mechanici nebo kuchaři. Často hraje roli i lokalita ústavu, kdy třeba v Mladé Boleslavi dostávají příležitost ve společnosti Škoda Auto. Občas si děti přeceňují a nevidí své reálné možnosti. Chybí jim přirozená sebereflexe. Přestože nemají takové nadání, pomýšlejí si třeba na konzervatoř.

Čekala bych opak.

Sebevědomí, co se týká vystupování, mají určitě nižší. Když jde ale o odměňování nebo pracovní uplatnění, je tomu mnohdy naopak. Když jim v práci někdo něco vytkne, klidně druhý den nepřijdou. Často jsou v dětském domově před ostatními za hvězdy, v běžné společnosti se ale stávají průměrnými a je to pro ně nezvyklý pocit.

Co nejtěžšího čeká dítě při odchodu z domova?

Je to především střet s realitou. Že za věci, které považují za samozřejmost, jako je například elekt-

řina, voda nebo plyn, se platí. Přestože děti o těchto skutečnostech běžného života mají povědomí a všichni pracovníci jim je předávají. U převážné většiny se však jedná o teoretické znalosti, které neumí převést do praxe běžného života. Všichni třeba víme, že je potřeba spořit a vytvářet si finanční rezervu na horší časy. Ale není výjimečné to, že po obdržení výplaty ji dotyčný obratem utratí za všechno možné. Což není jen záležitost dětí z dětského domova. Vstup do světa je mnohdy těžký i pro dospívající pocházející z fungujících rodin.

Mají děti o brigády či zaměstnání zájem?

Cílem projektu je, aby získali pracovní zkušenosti. Ve většině případů děti mají o práci zájem. Jsou motivovány odměnou, jelikož mají omezené finanční prostředky. Každý měsíc jim je vypláceno kapesné, na které mají ze zákona nárok, ale jeho výše není nikterak vysoká. Někteří mají sirotčí důchod, ale jiní zase třeba dluhy, takže s nimi case manažer ve spolupráci s vedením dětského domova pracuje na způsobu oddlužení. Ale jestli se ptáte, zda všechny děti chtějí pracovat, tak nechtějí. U řady z nich jde především o iniciativu case manažerů, kteří se snaží je různými způsoby motivovat a rozvíjet tak u dotyčného pracovní návyky, protože bez práce přece nejsou koláče.

Jak vzniká zadlužení?

Nejčastěji dluh dítěte způsobí samotní rodiče, kdy například v místě trvalého bydliště za dítě neplatí zákonem povinné poplatky. Soudy však tuto záležitost považují za postup proti dobrým mrávům a dítě je oddluženo. Stává se i to, že se zadluží samo. Kvůli nabídce operátora, kterou v dané chvíli považuje za výhodnou, si koupí například telefon za korunu, upíše se k paušálu, ale ten pak není schopno hradit.

Vycítíte u některých, že až odejdou, neužijí se?

Je v zájmu každého dětského domova i našeho projektu, aby dítě opouštějící dětský domov mělo kde bydlet a mělo zajištěnou práci. Jestli to uchopí tak, že do ní přestane chodit, už to bohužel není věc dětského domova. Ve chvíli, kdy opustí dětský domov, je to na nich. Některé dětské domovy mají tréninkové, přechodné či azylové byty, kam se dítě může na přechodnou dobu vrátit, a můžou společně hledat nové bydlení – podmínkou je však zaměstnání.

Nadace T. Maxové

Terezie Sverdlínová,

Nadace Terezy Maxové

1. Kam se posunula firemní filantropie za 10 let?

Mám štěstí, že v Nadaci Terezy Maxové působím od roku 1997, takže od úplného počátku, Mám srovnání. Vnímám jednoznačný posun k lepšímu – například dnes má naprostá většina firem, s nimiž jednáme, svou strategii podpory a dárcovských priorit. Již není třeba zdlouhavě vysvětlovat, proč je důležité se angažovat.

2. Podle jakého klíče si vybíráte oblast podpory?

Nadace má jasné dané oblasti podpory a v rámci nich průběžně, formou grantových řízení, rozdělujeme finanční prostředky. Naším posláním je, aby každé dítě mělo možnost vyrůstat v láskyplném bezpečném rodinném prostředí. Vzhledem k tomu, že stále cca 8 tisíc dětí vyrůstá v ústavní výchově, podporujeme tři oblasti, které sledují změnu – a to snížení počtu dětí vyrůstajících mimo domov. Mezi hlavní cíle patří prevence nežádoucího odebrání dětí z rodinného prostředí, a to zejména z důvodů chudoby. Další oblastí je podpora všech forem náhradní rodinné péče, kde se soustředíme na podporu vzdělání, rozvoje a terapií dětí v pěstounské péči či adopci. V oblasti ústavní výchovy nadace podporuje vzdělávání dětí, rozvoj jejich dovedností a cílenou pomoc v osamostatňování se.

Nadace Divoké husy již 25 let pomáhá potřebným

S jistou nadsázkou lze říct, že Nadace Divoké husy vděčí za svou existenci Janu Amosi Komenskému, který dal i ve 20. století podnět k rozvíjení spolupráce mezi Nizozemskem a Českou republikou nad rámec obvyklých politických vztahů.

Nadace Divoké husy pomáhá sociálně potřebným, handicapovaným a seniorům, podporuje odvážné lidi a jejich smělé projekty v sociální a zdravotní oblasti. Není to nadace, která se věnuje ochraně přírody, jak by se mohlo zdát z jejího názvu. Jak název vznikl? Před 25 lety iniciovala její vznik nizozemská Nadace Wilde Ganzen (česky Divoké husy), která je o 40 let starší. První kontakt s ní však sahá už do roku 1969, do Naardenu, kde tehdy žil předseda správní rady nizozemské nadace. Ten k podobné práci nadchl skupinu českých farářů, kteří ho navštívili. „Název Divoké husy je inspirován deníkem dánského teologa a filozofa Sorena Kierkegaarda, v němž srovnává divoké husy s těmi ochočenými. Zatímco domácí pouze sedí na dvorku a nechávají se vykrmovat, divoké husy jsou aktivní, létají z místa na místo, dokonale vzájemně spolupracují, brání se ustrnutí,“ vysvětluje jeden ze zakladatelů a člen správní rady české Nadace Divoké husy Peter Morée.

Politická situace umožnila založení Nadace Divoké husy až v roce 1997. Vydatná pomoc z nizozemské strany přitom trvala. Nadace Wilde Ganzen posílala začínající sesterské nadaci v Česku významnou finanční podporu až do konce roku 2016. Ještě předtím, v roce 2006, se Nadace Divoké husy spojila s Nadací Civilia. „Společně jsme za 25

let dokázali podpořit 1749 dobročinných projektů a za vydatné pomoci nizozemských partnerů i štědrých tuzemských dárců jsme neziskovým organizacím rozdělili celkem více než 315 milionů korun,“ říká současný předseda správní rady Nadace Divoké husy Karel Janoušek. „Nadace je také trvalou připomínkou prozíravosti těch politiků, kteří na počátku devadesátých let vyčlenili jedno procento z výnosu privatizace na podporu nadací. Hlavní část našeho nadačního jmění má svůj původ právě z tohoto fondu,“ dodává člen správní rady, bývalý politik, Pavel Bratinka.

Nadaci Divoké husy patří unikát: „Je to jediná nadace, která zdvojnásobuje dary poskytované našimi občany a podniky na bohu libé účely,“ doplňuje předsedkyně dozorčí rady, Marie Boháčová. „Zdvojení výtěžků dobročinných akcí – benefic, které jsou podstatou tohoto našeho projektu – motivuje neziskové organizace k aktivnímu pořádání benefice a napomáhá tak k utváření a rozvoji nejen neziskového sektoru jako takového, ale i občanské společnosti jako celku,“ doplňuje Karel Janoušek.

Nadace, která podle Pavla Bratinky „působí jako zesilovač lidské štědrosti“, doufá, že se i do budoucna bude podílet významným způsobem na rozvoji dobročinnosti u nás.

“

Nadace je unikátní v tom, že dovede zdvojnásobit dary poskytnuté na bohu libé účely.

HN061579

#GIVINGTUESDAY

Světový den štědrosti 29. 11. 2022

Zapojte se pomocí DMS

Stačí odeslat dárcovskou SMS ve tvaru: DMS HUSY 30 nebo DMS HUSY 60 nebo DMS HUSY 90 na telefonní číslo 87 777. Cena DMS je 30 nebo 60 nebo 90 Kč, Nadace Divoké husy obdrží 29 nebo 59 nebo 89 Kč.

Můžete nás podporovat také dlouhodobě

Abychom každý měsíc dostali Vámi zvolenou částku, stačí odeslat dárcovskou SMS ve tvaru: DMS TRV HUSY 30 nebo DMS TRV HUSY 60 nebo DMS TRV HUSY 90 na telefonní číslo 87 777. Nadace Divoké husy obdrží každý měsíc 29 nebo 59 nebo 89 Kč do té doby, než se rozhodnete příkaz odvolat zasláním SMS ve tvaru STOP TRV HUSY 30, 60 nebo 90 na telefonní číslo 87 777. Více na www.darcovskasms.cz

Příspěvek lze také zaslat na bankovní účet veřejné sbírky: 27000000/0100
www.divokehusy.cz

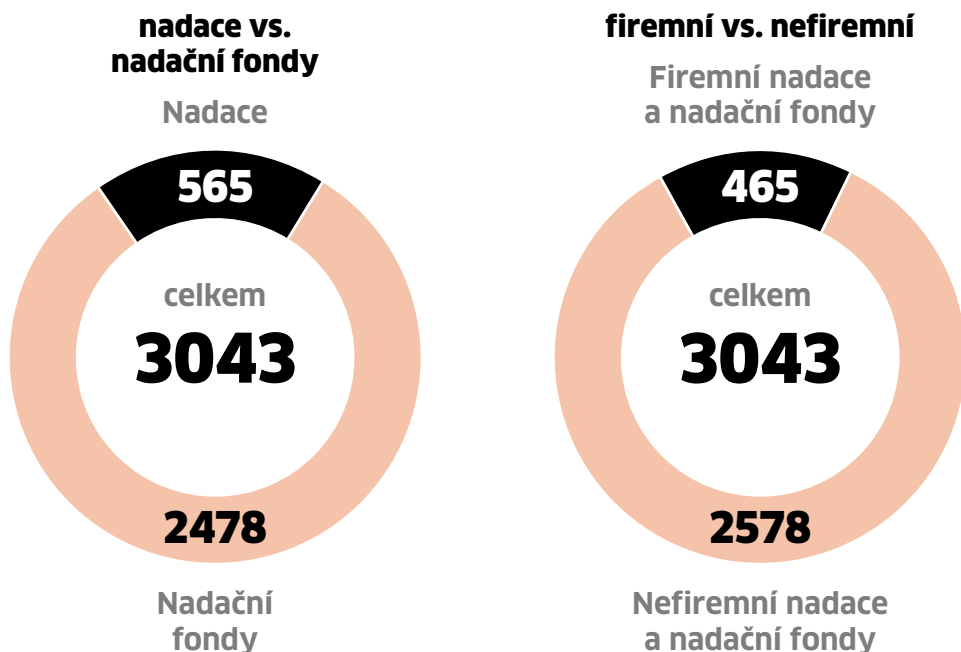
25 let
Nadace
Divoké husy

Nadace a fondy

Počet nadačních subjektů v letošním roce vzrostl.
Vyšší byla i suma přerozdělených nadačních příspěvků.

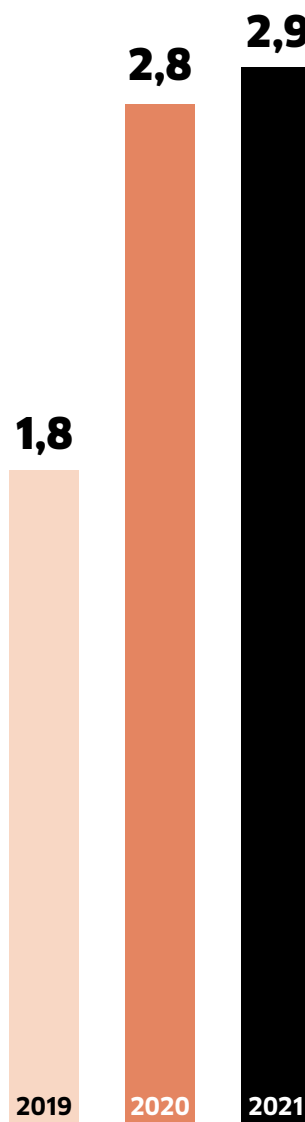
Počet nadačních subjektů (za rok 2022)

Meziročně vzrostl počet v Česku působících nadací a nadačních fondů o 196 subjektů (nárůst o téměř 7 %).

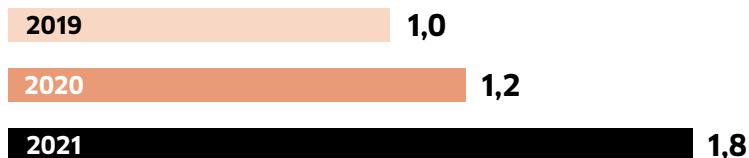

Objem rozdělených nadačních příspěvků, meziroční srovnání (v mld. Kč)

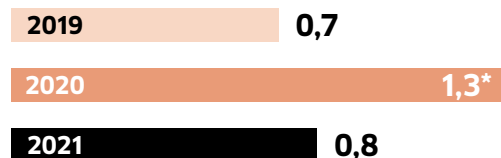
Aktuálně rozdělily v Česku nadace a nadační fondy o 0,1 mld. korun více než v roce 2020 (nárůst o 3 %).

TOP25 nefiremních nadačních subjektů

TOP25 firemních nadačních subjektů

*V roce 2020 se firemní Nadační fond Avast podílel na přerozdělení globálního grantu na pomoc v boji s pandemií COVID-19; nad rámec běžného provozu nadačního fondu uvolnila společnost Avast na tento účel částku 25 milionu dolarů.

Top 25 nefiremních nadací a fondů

Název subjektu	Rozdělené nadační příspěvky 2021 (v Kč)	Výše registrovaného nadačního kapitálu (v Kč)	Humanitární pomoc a lidská práva	Životní prostředí, rozvoj regionů a ochrana zvířat	Děti, mládí a rodina
DOBŘÝ ANDĚL, nadace	367 327 504	1 000 000			ano
Nadace VIA	213 166 495	71 350 607	ano	ano	
Prague Civil Society Centre, nadační fond	200 443 000	1 002	ano		
Nadace Karel Komárek Family Foundation	106 852 000	1 000 000		ano	
Nadace THE KELLNER FAMILY FOUNDATION	92 086 667	1 000 000	ano	ano	
Česko-německý fond budoucnosti, nadační fond	84 605 818	4 672 227 615	ano	ano	ano
Nadační fond pomoci	84 517 946	2 000	ano		
Nadace Open Society Fund Praha	75 666 521	101 743 649	ano	ano	
Nadace Sirius	66 086 000	510 000	ano		ano
F-nadace	63 472 929	49 053 730			
Nadace Charty 77	62 004 670	76 616 350	ano	ano	
Nadační fond Českého rozhlasu	52 180 000	5 000	ano		ano
Nadace PROSPORT	47 058 000	435 025 280			
Výbor dobré vůle- Nadace Olgy Havlové	40 980 608	273 073 000	ano		
Nadace rozvoje občanské společnosti	35 560 730	60 854 000	ano	ano	
Nadační fond Radia Proglas	32 321 547	1 000			
Nadační fond Kapka naděje	26 291 007	10 000			ano
Nadace BLÍŽKSOBĚ	22 055 160	500 000		ano	
NADAČNÍ FOND OBĚTEM HOLOCAUSTU	21 051 272	1 000	ano	ano	
Nadace Terezy Maxové dětem	20 208 821	958 761			ano
Nadace The SEKIRA FOUNDATION	19 863 000	500 000	ano	ano	
Nadace Lilie & Karla Janečkových	17 031 373	512 000		ano	
Nadační fond NEHEMIA	13 193 979	1 000	ano		
Nadace MEZINÁRODNÍ POTŘEBY	11 018 829	30 143 500			
Nadace Hagibor	10 000 000	155 551 000			

Žebříčky nefiremních a firemních nadací a nadačních fondů sestavuje Fórum dárců. Údaje jsou shromážděny pouze od těch subjektů, které nejpozději do 12. září 2022 zveřejnily svoje výroční zprávy a účetní závěrky na serveru Justice.cz nebo je zaslaly Fóru dárců.

Senioři	Pomoc nemocným a lidem s handicapem	Pomoc sociálně znevýhodněným	Kultura, umění a památky	Volný čas a amatérský sport	Vzdělávání a výzkum	Člen FD	Porovnání s rokem 2020
	ano	ano					↑
							↑
							↑
	ano				ano		↑
	ano	ano	ano	ano	ano		↑
ano			ano		ano	ano	↑
							↑
	ano	ano	ano		ano		↓
	ano	ano			ano		↑
			ano		ano		↓
	ano		ano		ano	ano	↑
	ano	ano	ano	ano	ano		↑
				ano			↑
	ano	ano			ano		↓
	ano	ano	ano		ano	ano	↑
			ano		ano		↑
			ano				↑
		ano	ano		ano		↑
	ano		ano		ano	ano	↑
	ano	ano				ano	↓
			ano		ano		↑
		ano	ano	ano	ano		↓
						ano	↑
			ano				↑
ano		ano					↑

Top 25 firemních nadací a fondů

Název subjektu	Rozdělené nadační příspěvky 2021 (v Kč)	Výše registrovaného nadačního kapitálu (v Kč)	Humanitární pomoc a lidská práva	Životní prostředí, rozvoj regionů a ochrana zvířat	Děti, mládí a rodina
Nadace ČEZ	183 289 000	500 000	ano	ano	ano
Nadace České spořitelny	96 544 644	1 734 000 000	ano	ano	
Abakus – nadační fond zakladatelů Avastu ¹	66 811 000	5 000 000	ano	ano	ano
Nadace PPF	55 267 000	1 000 000		ano	ano
Nadace Agrofert	49 037 870	500 000	ano	ano	ano
Nadace GCP	47 411 000	1 000 000	ano	ano	ano
Nadace pojišťovny Kooperativa	45 092 000	500 000	ano	ano	ano
Nadace J&T*	34 546 951	600 000			ano
Nadační fond Škoda Auto	32 854 836	26 000	ano	ano	ano
Nadace RSJ*	20 567 440	20 000 000			
Nadace Tipsport	20 302 523	500 000	ano	ano	
Nadace Komerční banky a.s. – Jistota	19 652 913	500 000		ano	
Nadace Synot*	19 262 680	500 000	ano	ano	ano
Dům Ronalda McDonalda, nadační fond	19 048 681	200 000			ano
Nadace Vodafone Česká republika ²	15 037 704	500 000	ano	ano	ano
Nadace Film Festival Karlovy Vary	14 660 000	500 000			
Nadace bpd partners	11 193 300	33 800 000	ano	ano	ano
Nadační fond Veolia	11 180 583	100 000	ano	ano	ano
Nadační fond Tesco	9 929 000	500	ano		ano
Nadace Leontinka	7 313 125	500 000			ano
Nadace Moneta Clementia	7 136 803	500 000	ano		
Nadace OKD	7 115 000	42 400 000	ano	ano	
Nadace Jablotron	6 579 367	26 655 000	ano	ano	
Nadace Orlen Unipetrol	6 029 000	500 000	ano	ano	
Nadace Albatros ³	5 911 804	500 000			ano

*Přestože byly nadace založeny fyzickými osobami, svým názvem reprezentují firmu a vykazují znaky firemního subjektu. Je běžnou praxí, že do přehledu příspěvků firemních nadací jsou tyto subjekty uváděny i v zahraničí.

0,8

Necelou milardu korun rozdělila pětadvacítka největších firemních nadací a nadačních fondů v roce 2021.

465

Tolik firemních nadací a nadačních fondů působí aktuálně v Česku. Jde o 15 procent z celkového počtu.

Senioři	Pomoc nemocným a lidem s handicapem	Pomoc sociálně znevýhodněným	Kultura, umění a památky	Volný čas a amatérský sport	Vzdělávání a výzkum	Člen FD	Porovnání s rokem 2020
ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	↓
	ano	ano	ano	ano	ano		↑
ano	ano				ano		↓
			ano	ano	ano		↓
	ano	ano	ano	ano	ano	ano	↑
	ano	ano	ano	ano	ano	ano	↓
ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	↓
	ano	ano	ano	ano	ano		↓
	ano	ano	ano	ano	ano	ano	↑
			ano	ano	ano		↑
	ano	ano	ano	ano	ano		↑
	ano	ano			ano		↑
	ano		ano	ano	ano		↑
							↑
ano			ano	ano	ano		↑
	ano						↑
			ano				↑
	ano		ano	ano	ano		↑
		ano		ano	ano		↓
	ano	ano	ano	ano	ano		↓
	ano					ano	↑
		ano	ano		ano	ano	**
	ano	ano	ano	ano	ano		↓
	ano		ano	ano	ano		↓
		ano	ano		ano		↑
ano		ano			ano		↑

¹ Dne 1. 1. 2021 dokončily Nadační fond Avast a nadační fond Abakus své sloučení. Fúzí došlo k zániku Nadačního fondu Avast a přechodu práv a povinností na nástupnický nadační fond Abakus – nadační fond zakladatelů Avastu. Ten stojí na pomezí firemních a nefiremních nadačních subjektů.

** pro srovnání nejsou dostupná data

² hospodářský rok 1. 4. 2021 – 31. 3. 2022

³ hospodářský rok 1. 7. 2020 – 30. 6. 2021

Během dne se ze mě stal speditér, říká Luboš Veselý, ředitel nadace manželů Komárkových

Válka na Ukrajině je letos v popředí nadační činnosti. Podle **Luboše Veselého**, ředitele Nadace Karel Komárek Family Foundation, ale konflikt odhalil i problémy českých rodin a ukázal, jak je důležité měnit veřejný prostor.

J

méno druhého nejbohatšího Čecha a podnikatele Karla Komárka netřeba představovat. Kromě jeho byznysových aktivit jsou ale zajímavé i ty filantropické. Spolu se svou manželkou totiž založil Nadaci Karel Komárek Family Foundation (KKFF), která pomáhá rozvíjet české kulturní dědictví a zkvalitňovat veřejný prostor. Když je potřeba, během chvíle se z nadace stane i humanitární organizace a z jejího ředitele speditér.

Konflikt na Ukrajině byl letos velké nadační téma. Když vejdete do budovy Bořislavka Centrum, kde nadace sídlí, vidíte hned u vstupu, že prostorem rezonuje i nadále. Obrazy, které ihned při svém příchodu spatříte, jsou totiž od ukrajinských umělců a peníze z jejich prodeje půjdou na nákup protéz pro ukrajinské matky. Luboš Veselý, ředitel nadace, v našem rozhovoru popisuje, jak pomoc Ukrajině odhalila i problémy české veřejnosti a domácností.

Krizovou pomoc jste již poprvé poskytli v době pandemie, kdy jste například nabízelí granty pro organizace, které pomáhaly seniorům ohroženým dopady opatření na boj s koronavirem. Čerpali jste z těchto zkušeností i nyní, když jste pomáhali na Ukrajině?

Krizovou pomoc jsme si vyzkoušeli i v červnu 2021 během tornáda. To byla rovněž situace, která přišla ze dne na den. Tehdy jsme se během jednoho víkendu transformovali z nadace, která poskytovala granty dalším organizacím, na de facto humanitární organizaci. Navázali jsme partnerství s nevládními organizacemi a sami sobě dokázali, že v případě potřeby umíme poskytovat pomoc velmi rychle a efektivně. Právě z těchto zkušeností jsme čerpali na začátku války na Ukrajině.

Společnost MND, patřící do Komárkovy skupiny KKCG, má ve Lvově pobočku. Jaký vliv měla na vaši pomoc skutečnost, že zakladatel vaší nadace má v oblasti obchodní kontakty?

Určitě zásadní. Celá akce se uskutečnila právě díky uvedeným kontaktům, které naše nadace využívala. V momentě, kdy začala válka, jsme ze Lvova obdrželi žádost o rychlou pomoc. Poměrně rychle jsme zmobilizovali síly a nakoupili potřebné věci ze seznamu lvovského humanitárního velitelství. Válka začala ve čtvrtek a my již v pátek večer vypravovali první kamion s humanitární pomocí. Spojili jsme síly s dalšími nevládními organizacemi a spolu s člověkem v tísní jsme během prvního víkendu odbavili šest kamionů.

To muselo být hodně náročné na organizaci.

Během dne jsem se z ředitele nadace stal speditérem a kolegyně nákupčí. Sháněla matrace, karimatky, spacáky, deky a příkrývky. Vybavila se mi v tu chvíli desková hra, kterou jsem hrál jako malý – Kamionem po Evropě. Měl jsem kamiony, které směřovaly do různých míst. Musel jsem vše logisticky naplánovat, aby jejich cesta dávala smysl, aby všude nabraly ten správný počet palet. Naučil jsem se celní deklarace, psát čestná prohlášení a řešit logistické situace, když třeba kamion plný léků zůstal viset na slovensko-ukrajinské hranici. Léky se totiž nesmějí vyvážet, a tak jsme museli se slovenským ministerstvem zdravotnictví vyjednat výjimku.

Z humanitární pomoci jste tedy přešli na cílenou. Na jaká témata jste se zaměřili?

Témat se ve spojitosti s přílivem uprchlíků objevilo několik. Jednalo se o bydlení, uplatnění na trhu práce a samozřejmě o vzdělávání dětí, kterému se naše nadace věnuje dlouhodobě. Velmi rychle vznikla platforma neziskových organizací a úřadů státní správy, včetně ministerstva školství, která nám umožnila diskutovat o potřebách terénu a zároveň pracovat s daty. Můžete sice nabízet pomoc, ale zároveň musíte přesně vědět, co společnost skutečně vyžaduje, aby bylo možné maximalizovat dopad cílené pomoci. Klíčovým tématem pro nás bylo mimoškolní vzdělávání. Protože se jím zabýváme rovněž dlouhodobě, přišlo nám naprosto přirozené se k němu přihlásit i v souvislosti s prací s rodinami uprchlíků.

Díky tomu vznikl v Česku první voucherový systém podpory mimoškolních aktivit. Ten jste ale zaměřili i na české rodiny.

Přesně tak. Jedním z důsledků války je rostoucí inflace, a tím zvyšující se náklady na život. Při práci s daty jsme získali informace, že řada českých rodin zvažuje, že dětem přestane platit mimoškolní aktivity. Všechny naše aktivity, které jsme v reakci na dopady konfliktu na Ukrajině v Česku rozvíjeli, měly za cíl pomoci nejen uprchlíkům, ale i českým rodinám. Například během našich příměstských táborů vznikla mezi ukrajinskými a českými dětmi řada vazeb, nových přátelství a dětských lásek.

Jak vysoký je váš příspěvek na mimoškolní aktivity?

Rodiče mohou požádat o příspěvek až dva tisíce korun na kroužek či hudební vzdělávání pro-

O Nadaci KKFF

Nadace Karel Komárek Family Foundation (KKFF) pomáhá rozvíjet české kulturní dědictví a proměňovat veřejný prostor. Angažuje se i v dalších oblastech, v nichž se snaží měnit myšlení lidí a posouvat jejich potenciál. Uvedené zaměření nadace se manifestuje v podpoře mezinárodního hudebního festivalu Dvořáková Praha, projektu Piana do škol nebo v činnosti Nadace Proměny Karla Komárka, směřující k obnově velkých městských parků a školních zahrad. Nadace neklade důraz jen na rozvoj dlouhodobých projektů, ale působí i tam, kde je to aktuálně třeba. Během pandemické krize řešila problémy seniorů, zapojila se do řešení dopadů tornáda na Moravě i sociálních důsledků války na Ukrajině. KKFF dlouhodobě podporuje i Kennedy Centrum ve Washingtonu, jemuž přispěla mimo jiné na uměleckou scénu The Reach. Rodinnou nadaci založili v červnu 2017 Karel Komárek a jeho žena Štěpánka Komárková.

Luboš Veselý

ředitel Nadace Karel Komárek Family Foundation

Od roku 2008 působil v KKCG na různých pozicích v oblasti marketingu a firemní společenské odpovědnosti. V roce 2017, kdy vznikla Nadace Karel Komárek Family Foundation, se stal jejím ředitelem. Nadaci vede v oblasti projektové, komunikační a fundraisingové. Dohlíží na to, aby nadace naplňovala dlouhodobé strategické cíle a zároveň reagovala na aktuální potřeby podporovaných organizací a dalších subjektů. Sleduje trendy v oblasti filantropie, rozvíjí zahraniční partnerství a vyhledává nové příležitosti pro spolupráci na budoucích nadačních projektech.

Je členem správní rady Akademie klasické hudby, která pořádá mezinárodní hudební festival Dvořákova Praha.

střednictvím webové stránky www.Kroužky-dětem.cz. Kvůli motivaci účastnit se aktivit se na financování podílejí také rodiče, a to do výše dvaceti procent. Projekt je určený pro děti z rodin ve finanční tísní a pro rodiny ukrajinských uprchlíků. Naším cílem bylo vytvořit systém, který bude mít přesah nad tuto krizi a který umožní děti v mimoškolním vzdělávání udržet nehlédě na to, odkud pocházejí. Mimoškolní aktivity považují za důležitý prostředek integrace dětí z různého sociálního prostředí.

Nadace Proměny Karla Komárka se primárně zaměřuje na proměny měst a veřejných prostranství. Osobně mě velmi zaujal projekt Znovuzrození parku Střed v Mostě, protože je na něm krásné vidět, jak může nadace spolupracovat s veřejností.

Spolupráce s veřejností představuje obecně jeden z hlavních principů fungování naší nadace. Naši nejvyšší ambicí je měnit myšlení a přístup lidí, protože dlouhodobě vnímáme, že česká společnost je do určité míry spíše pasivní. Pasivní postoje mají historické kořeny, lidé byli zvyklí žít svým způsobem zapouzdřeně, v domcích za zdí, obehnaných vysokými tůjemi. My se proto od počátku snažíme vytáhnout je ven do veřejného prostoru. Chceme, aby si uvědomovali, jaký dopad má veřejný prostor, kde tráví velké množství času, na jejich život.

Souvisí vnímání veřejného prostoru také s přístupem státu, měst a obcí v minulosti?

Do jisté míry ano. Veřejný prostor v Česku se dříve řešil zpravidla jednosměrně. Radnice vyčlenila prostředky, koupila mobiliář, provedla terénní úpravy a zanedlouho ke svému překvapení zjistila, že upravený prostor neožíval. Byl prázdný a lidé si k němu nenašli cestu. Důvodem bylo, že se nestali od počátku součástí jeho tvorby. Věděli jsme, že tento přístup je nutné od základu změnit a že lidé všech generací musí být součástí proměny po celou dobu. Proto zapojujeme jak děti, tak osoby v produktivním věku a seniory, kteří mají na dané místo vzpomínky dotvářející příběh místa. Uvedeným způsobem jsme přistupovali k obnově parku v Mostě. Ptali jsme se lidí, co si přejí a jak by místo mělo fungovat. Z té občanské pasivity se přesunuli do aktivní role, díky které získávají k místu tolik potřebný vztah.

Je běžné, že se u podobných projektů provádějí sociologické výzkumy?

Sociologický průzkum proběhl v kontextu specifik toho místa. V Mostě je významným způsobem zastoupena romská komunita, v parku se v podstatě budou setkávat lidé z různých společenských skupin. Výzkum nám pomohl načerpat důležité informace o postojích celé společnosti a zachytit témata, která jsou pro všechny skupiny důležitá, od bezpečnosti až po úpravu zeleně. Výsledky průzkumu se promítly i do zadání architektonické soutěže. V parku vznikne kavárna,

pódium, kaskáda s vodotryskem, multifunkční sportoviště, posilovna pro seniory i domek správce. V interiéru kavárny budou fragmenty z původního parku, promítající vzpomínky starší generace. Stejně jako u dalších projektů klademe důraz na modro-zelenou infrastrukturu.

Z vizualizace je patrné, že je projekt velmi nadčasový. Jak je důležité v nadacích vytvářet projekty, které odrážejí aktuální společenské výzvy, mezi které patří mimo jiné boj s dopady klimatické změny?

Pro naše nadace je v přístupu k veřejnému prostoru zásadní skloubit estetiku a funkčnost. Tím myslím nejen z pohledu užití místa, ale také z pohledu zapracování prvků modro-zelené infrastruktury. Globálním trendem současnosti je veřejný prostor, který mimo jiné reflektuje klimatické změny. V nedávné době jsem se vrátil z Dánska, kde jsem navštívil několik zajímavých projektů, které toto řeší. Kladly velký důraz na funkčnost, mnohem menší ale na estetiku. Vznikla krásná řešení, díky kterým se voda sváděla ze všech střešů do retenčních nádrží a z nich se používala na zalévání či čištění ulic. Sjednocení mobiliáře a estetiku naopak už tolik neřešili. V tomto je česká společnost podle mého názoru poněkud jiná. Když se v Česku revitalizuje veřejný prostor, máme značná očekávání ohledně kvality spíše v oblasti estetiky.

S dokončením projektu ale vaše práce na něm nekončí. Jak je pro projekty důležité, že se nadace na místo vrací?

Naše nadace v projektu zůstává ještě tři roky po ukončení. Monitorujeme zejména údržbu a udržitelnost, tedy to, jak se město o prostor stará. V parcích podporujeme také komunitní život, na prostor pohlížíme přes možnosti, které nabízí pro oživení místa. Různé akce ale plánujeme ve spolupráci s městem už ve fázi před začátkem samotné realizace. Prostřednictvím různých workshopů, setkávání a dalších akcí se snažíme rozvinout určitou tradici, která má pokračovat i poté, co místo opustíme. V Mostě se jednalo například o Mostecké moštobraní.

Která česká města se díky vaší nadaci dočkají atraktivnějších prostor?

Nově obnovených veřejných míst se již dočkali v Kamenickém Šenově, Broumově, Litoměřicích, Sušici a v Litomyšli. V příštím roce bude dokončen zmiňovaný park Střed v Mostě. Pracujeme také na našem zatím největším projektu, kterým je obnova Jiráskova náměstí a klášterní zahrady v Plzni na Slovanech. Poslední etapa obnovy by měla být dokončena v roce 2026. Nelze nezmínit Hodonín, kde jsme na projekt obnovy území po tornádu poskytli 100 milionů korun. V Hodoníně, konkrétně na území Bažantnice, se začal stavět Dům přírody, byla ukončena architektonická studie na sportoviště a aktuálně se zabýváme obnovou parku před základní školou U Červených domků.

Pink Bubble už deset let pomáhá mladým onkologickým pacientům plnit sny

Text: Denisa Vítková | Foto: Alžběta Jungrová a archiv Pink Bubble

Martina Šmuková se k pomoci onkologickým pacientům poprvé dostala v roce 2000 na Klinice dětské onkologie FN Brno, když ještě jako modelka chtěla zužitkovat svůj čas ve prospěch nemocných dětí. A protože o nejmenší pacienty je v naší zemi dobře postaráno, rozhodla se později spolu s kolegyní Renátou Výbornou zaměřit na náctileté a mladé dospělé, a v roce 2012 založila Nadační fond Pink Bubble.

Proč právě věková skupina 11 až 29 let?

Mladí onkologičtí pacienti byli tehdy mimo zorné pole neziskovek, přitom oni také potřebují podporu, i když jinou než úplně malé děti. Potřebují se propojit, vědět, že na své starosti nejsou sami. Nemoc je pro ně velmi stresující, chápou důsledky onkologické diagnózy, přitom ale mají život teprve před sebou. Plány na krásnou budoucnost jim ze dne na den zkomplikuje rakovina, najednou přijdou o záliby, někdy o přátele, o práci, zkrátka o pocit, že mají život ve svých rukou.

A jak v takové chvíli dokážete mladému člověku pomoci?

Snažíme se vyjít vstříc potřebám každého, kdo se na nás obrátí, nehledě na typ onkologického onemocnění. O tom, že pacientům v době hospitalizace můžeme splnit přání, nebo je podpořit v čase, kdy se vrací zpět do běžného života, se dozvídají většinou v nemocnici, kam pravidelně chodí právě kolegyně Renáta. Na doporučení sociálního pracovníka poskytujeme také finanční „první pomoc“ těm, kteří se vinou léčby nečekaně ocitnou v tísní. Jde o jednorázovou podporu, než si pacient vyřídí příspěvky a než začne přicházet pravidelná pomoc od Dobrého anděla.

Odkud získáváte prostředky pro svoji nadační činnost a dárcovství?

Nadační projekty zajišťujeme jen ze soukromých zdrojů, nečerpáme žádné dotace ani granty. Je to tedy občas náročné, především v posledních dvou turbulentních letech, ale i tak jsme cítili obrovskou solidaritu. A to i od nejdrobnějších dárců, kteří k příspěvkům na splnění přání připojovali pacientům dojemné vzkazy. Snažíme se dárcé oslovovat s konkrétními projekty, aby viděli, jak a komu jejich peníze pomáhají. A máme obrovskou radost, když jednorázová spolupráce přeroste v dlouhodobou podporu. Už 11 let také pořádáme charitativní golfový turnaj v Royal Beroun Golf Clubu. Díky velkorysé záštitě jeho prezidenta máme hřiště k dispozici

zdarma, stejně jako občerstvení od restaurace Kampa Park, ceny pro vítěze i veškeré služby. Všechny peníze, které dárci v ten den Pink Bubble poskytnou, proto putují přímo na naše ozdravné a zážitkové pobyty pro pacienty po onkologické léčbě. Jsem za takový přístup vděčná a děkuji týmu v nadaci, úžasným dobrovolníkům i správní radě, protože všichni včetně pana revizora se v podpoře Pink Bubble osobně angažují.

Jakou formou se do podpory může zapojit firma a jakou kdokoliv z nás?

Pro jednotlivce je asi nejosobnější vybrat si na webu a splnit přání konkrétnímu pacientovi. Další možností je nakoupit na našem e-shopu nebo si nastavit trvalou dárcovskou sms ve tvaru BUBLINA TRV 190 a odeslat ji na číslo 87777. U firem si ceníme dlouhodobé spolupráce, ale i z výtěžku vánoční tomboly nebo zaměstnanecké sbírky máme obrovskou radost. Jakákoli podpora je důležitá, protože díky ní můžeme pomoci většímu počtu mladých lidí, kterým rozlet do života zkomplikovala rakovina. A za to jsem nesmírně vděčná. Velký dík vám všem!

Chcete nás podpořit? Stačí se podívat na náš web a kliknout na zelenou plovoucí bublinku „chci podpořit“, zbytek je na vás. Děkuje. ❤️

Více o nás najdete na www.pinkbubble.cz

**POMOZME
JIM POSTAVIT
SE ZPÁTKY NA
VLASTNÍ NOHY**

Je potřeba, abychom drželi krok se světovým filozofickým myšlením, říká český filantrop Luděk Sekyra

Ještě narychlo sehnat zapomenutou stužku a pak už jen vyrazit na promoci, která zakončí její dvouleté studium na Oxfordské univerzitě. Martina Grochová dříve působila na Nejvyšším soudu, Ústavním soudu, Evropském soudu pro lidská práva a Justiční akademii – a právě dokončila studium na jedné z nejprestižnějších univerzit světa, konkrétně speciální program určený pro pracující profesionály, kteří se dlouhodobě věnují problematice lidských práv. Učili ji zpravodajové z OSN, lidé z Výboru OSN pro práva dítěte či odborníci z Mezinárodního trestního soudu. Nyní se absolventka Oxfordu vydává do advokacie.

„Původně jsem se chtěla stát soudkyní, ale během studia jsem to přehodnotila. Mým cílem je vybudovat advokátní kancelář, která se bude zaměřovat na strategickou litigaci (způsob prosazování lidských práv soudní cestou – pozn. red.) případů zejména před Ústavním soudem a lidskoprávními organizacemi,“ říká absolventka Oxfordu, kterou na tuto cestu přivedli dva její vyučující z Jihoafrické republiky, kde právě strategická litigace posunula lidská práva dopředu.

Markéta Grochová je jedním z mnoha studentů, kteří získali stipendium od nadace Sekyra Foundation.

Nadace českého podnikatele, filantropa a majitele společnosti Sekyra Group, která nyní pracuje na developerských projektech, jako je Smíchov City, Rohan City, nebo na revitalizaci nákladového nádraží Žižkov, poskytuje každoročně stipendia několika postgraduálním studentům filozofie a právní teorie, včetně problematiky lidských práv. Pro letošní rok mohou díky této podpoře studovat na Oxfordu hned tři české studentky.

„Zaměřujeme se na postgraduální studenty, kteří se již věnují výzkumu na vysoce odborné úrovni,“ říká Luděk Sekyra, zakladatel nadace a předseda správní rady.

Praktická etika jako trend

Luděk Sekyra, jehož společnost Sekyra Group od roku 1996 působí na českém realitním trhu a patří mezi přední developerské společnosti v rezidenčním i komerčním segmentu, založil nadaci před čtyřmi lety. Předmětem jejího zájmu jsou hlavně tři oblasti – filozofie, občanská společnost a lidská práva.

„Nadace se věnuje projektům, které jsou blízké i mému dlouholetému zájmu o filozofii a jejichž cílem je ovlivňovat veřejný prostor,“ říká k jejímu zaměření podnikatel, který sám na vysoké škole studoval právní filozofii.

„Cítil jsem, že je potřeba, abychom drželi krok se světovým filozofickým myšlením. Naší ambicí je přiblížit nové filozofické trendy našim studentům, proto do Česka zveme řadu významných postav, nedávno to byl například Stefan Gosepath z Freie Universität Berlin,“ říká Sekyra s tím, že propojení se světem a sledování trendů filozofie v našem regionu nutně potřebujeme.

„Dnes dochází k velkému rozvoji praktické etiky. Trendem je etika klimatické změny, etika umělé inteligence, feministická etika,“ vyjmenovává současné směry při rozhovoru, který uskutečňuje z Harvardské univerzity.

„Tady na Harvardu je vztah k genderu jedním z klíčových témat. Na Oxfordské univerzitě zase vzniká nový institut, který se věnuje umělé inteligenci,“ dodává.

Další velkou sledovanou oblastí je podle něj nyní bioetika, která přináší řadu výzev a otázku genových manipulací. „V praktické etice se rozvíjí mnoho oborů, které zpětně mají vliv na způsob interpretace starých, tradičních principů, jako je princip spravedlnosti či princip reciprocity,“ pokračuje ve výčtu trendů.

Během našeho telefonického rozhovoru mi dále vysvětluje, že reciprocita není důležitá jen mezi současníky, ale stejně tak i k budoucím generacím. Zároveň také odhalil, že proto nyní

připravuje knihu o teorii reciprocit a etice kontinuity.

„Dochází k rozvoji řady nových oborů a naším cílem je právě přibližovat rozvoj ze světových intelektuálních center i k nám domů,“ doplňuje.

Na toto pro Česko bezesporu unikátní zaměření nadace směřuje každý rok podpora kolem 20 milionů korun. Více než polovina částky přitom jde do dlouhodobých projektů a spoluprací. Zbytek cílí na projekty reagující na aktuální situaci. Letos to byla například podpora ukrajinských studentů a vědců ve spolupráci s Filozofickou fakultou Univerzity Karlovy.

„Z věnovaného daru univerzitě je možno rovněž pokrýt náklady vynaložené na chod studijního programu Východoevropská studia v rámci Ústavu východoevropských studií,“ doplňuje Luděk Sekyra, který se filantropii věnuje i mimo nadaci. Byl například jedním z dárců, kteří přispěli na nový zvon #9801 připomínající zvony zrekvírované během druhé světové války. Téměř desetitunový zvon bude umístěn v parku na Ro-

Český podnikatel a filantrop Luděk Sekyra chce prostřednictvím své nadace posilovat myšlení, intelektuální kvality lidí i demokracii a životní prostředí.

hanském ostrově, kde jeho společnost buduje novou čtvrť Rohan City.

Ve správní i dozorčí radě nadace působí filozofové, vysokoškolští profesori, politologové a další uznávané osobnosti z řady různých oborů. Mezi známá jména patří například Tomáš Halík, Michael Žantovský, Jiří Pehe, Daniel Kroupa, Martin Palouš, Jiří Příbáš nebo pedagožka Oxfordské univerzity Barbara Havelková.

Nadace kromě stipendií a zprostředkovávání přednášek významných profesorů působících na prestižních zahraničních univerzitách podporuje také vydávání knih. Zatím posledními knihami, které vyšly s její finanční pomocí, byl nový překlad knihy Vladař od Machiavelliho a jeho interpretace pod názvem Estetické čtení Vladaře.

„U filozofie celková společenská změna postupuje pomalu, ale již vidíme, že zájem o filozofické myšlení roste. Sledovali jsme to i nyní, když jsme představovali nový překlad Vladaře. Přišel velký počet lidí, a to nejen odborné veřejnosti,

ale i té širší vzdělané, která chce být informována a která se zajímá o věci, jež mají přesah,“ říká.

Sekyra Foundation přispěla také na překlad vybraných textů Jana Patočky do anglického jazyka a jejich vydání. S její podporou vyšla zároveň i kniha Poslední ghetto od historičky Anny Hájkové či Polemika s euroskeptikem aneb jak udělat z Evropské unie světovou velmoc, která by měla přispět k upevňování míru a bezpečnosti v Evropě a k diskusi, jak tohoto cíle dosáhnout vlastními silami členských států Evropské unie.

PEN klub i Knihovna Václava Havla

Nadace dlouhodobě podporuje také České centrum Mezinárodního PEN klubu, u jehož zrodu stály takové osobnosti jako Karel Čapek či T. G. Masaryk, a řadu dalších projektů. Těch srdcových má Luděk Sekyra hned několik.

„Určitě je jím podpora Festivalu svobody, který se koná u příležitosti oslav výročí 17. listopadu, či podpora Oxfordské univerzity, která má vazby do Česka sahající až do 14. století. Každý z našich projektů mě nějakým způsobem oslovuje,“ uvádí.

Dlouhodobá spolupráce Luděka Sekyry s Oxfordskou univerzitou vyústila v přejmenování nejstarší profesury filozofie White's Professorship of Moral Philosophy, jež je zároveň světově nejvýznamnějším stolicem morální filozofie. Profesura, která byla ustavena v roce 1621 Thomasem Whitem, nese od loňska název Sekyra and White's Professorship of Moral Philosophy. Sekyra Foundation se rozhodla profesuru významně podpořit finančně, celková výše podpory dosáhne 100 milionů korun.

„Snažíme se, aby podpora směrem do zahraničí měla širší dopad i na Česko, aby představitelé, kteří se projektu účastní, přijeli také do Prahy, protože kontakt se světem je zásadní,“ je přesvědčený.

Díky zájmu českého developera o morální a politickou filozofii nadace směřuje finanční prostředky také k podpoře mnoha velkých mezinárodních konferencí, jako byla podpora mezinárodního sympozia věnovaného Ludwigu Wittgensteinovi, které pořádala Vienna Circle Society na Vídeňské univerzitě. Letos v září pak s její pomocí proběhala v Praze konference na téma „Wittgenstein and Philosophy for the 21st Century“.

Značná pozornost je věnována také Knihovně Václava Havla. S tou Luděk Sekyra spolupracoval ještě před založením nadace a nyní například podporuje mezinárodní projekt knihovny s názvem Evropské dialogy Václava Havla. Jeho součástí jsou konference, které se konají v různých evropských městech a probíhá na nich diskuse o tématech určujících směřování současné Evropy s přihlédnutím k odkazu Václava Havla.

Podpora žen a změna klimatu

Nadace nyní zamýšlí pořádat na Harvardově univerzitě Václav Havel Lectures, které by měly být zahájeny na jaře příštího roku.

„Byl bych rád, kdyby přednášky byly zaměřeny na demokracii, podporu odkazu Václava Havla a vůbec všeho, co symbolizoval,“ říká Luděk Sekyra.

Větší pozornosti se také obecně dočká téma genderové vyváženosti. Luděk Sekyra stál u zrodu myšlenky pojmenovat ulice v projektu Smíchov City po významných ženách, mezi nimiž figuruje například americká politička českého původu Madeleine Albrightová, mecenáška a sběratelka umění Meda Mládková, historička a vězněná disidentka Růžena Vacková či jedna z prvních feministek, disidentka Jiřina Šiklová.

„Pojmenovat ulice po významných ženách bylo apelem na genderovou vyváženost a v jistém smyslu i náprava historické křivdy, když si uvědomíme, že v Praze se jmenuje méně než pět procent ulic po ženách. Přestože je ženám a vůbec genderovým otázkám věnováno stále málo prostoru, jejich vliv ve společnosti sílí,“ říká Luděk Sekyra, podle kterého je genderová otázka v centru pozornosti intelektuálních center po celém světě.

Zakládá si i na tom, že ve společnosti Sekyra Group jsou ženy také hojně zastoupeny. „Development je spíše mužská záležitost, ale i u nás máme mnoho žen na významných pozicích, například ve finanční divizi,“ říká.

„Ředitelka Sekyra Foundation je žena. Působila v ní také již zesnulá Jiřina Šiklová, která byla jednou z prvních českých feministek. Naši současnou členkou je například Barbara Havelková, která se dlouhodobě věnuje otázkám genderu a feminismu,“ doplňuje Luděk Sekyra. Vizí nadace je vytvoření platformy, která by se věnovala tématu žen a která by se stala uznávaným diskusním fórem.

Luděk Sekyra se chce také více zaměřit na projekty zabývající se změnou klimatu a ochranou planety. Aktivně v tuto chvíli v rámci nadace vyhledává příležitosti, kam svou pomoc v této oblasti nasměrovat.

„Myslím si, že klíčovou výzvou dneška a tím klíčovým morální apelem je právě změna klimatu. Budeme se této oblasti více věnovat a jako nadace rozvíjet otázku etiky klimatické změny a populační etiky,“ odhaluje.

„Hodnoty, které jsme převzali od předchozích generací, bychom se měli snažit rozvíjet i ve vztahu ke generaci budoucí,“ apeluje Luděk Sekyra.

„Byznys určitě pomáhat má. Život má i jinou dimenzi než podnikatelskou. Vidím kolem sebe mnoho podnikatelů z různých segmentů, kteří se snaží podporovat veřejné projekty s obecnějším společenským přesahem. Z mého hlediska je zásadní kultivace občanské společnosti. To vidím jako největší hodnotu, protože je to základ demokracie,“ říká Luděk Sekyra a dodává: „Když nebude silná občanská společnost, nebudou silné instituce. Můžeme mít ústavu, můžeme mít volby, ale v momentě, kdy instituce přestanou být neutrální nebo začnou být stranicky profilované, ohrožuje to demokracii a kvalitu veřejného života.“

“

Hodnoty, které jsme převzali, je třeba vyvíjet i ve vztahu ke generaci budoucí.

Otevíráme první Dům Ronalda McDonalda

Nadační fond Dům Ronalda McDonalda otevírá ve spolupráci s FN Motol první dům pro rodiny vážně nemocných dětí. Najdou v něm pohodlné a komfortní ubytování, ale i podporu a povzbuzení v tíživých okamžicích. Děláme vše pro to, aby rodiny mohly být spolu.

Dům Ronalda
McDonalda
nadační fond

Generální
partner

FN MOTOL

Labyrint světa a ráj srdce

Kalendář od oceňovaného autora
Miroslava Huptycha

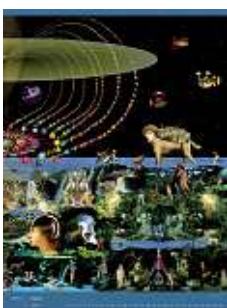
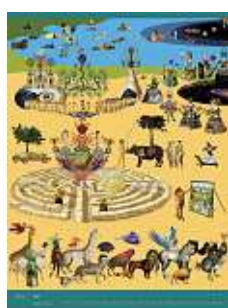
Umělecký klenot na téma J. A. Komenského
nejslavnějšího díla s dobročinným přesahem

www.komensky400.cz

Ideální dárek
pro rodinu či klienty!
1 450 Kč

- velkoformátový, prémiový tisk a papír
- kalendář na dva roky (2023–2024)
- z listů složíte panoramatický obraz
- česko–anglický

Výtěžek z prodeje kalendáře financuje výstavbu domova pro lidi s autismem nedaleko Prahy.
Udělejte radost hned dvakrát: Získejte výtvarný klenot a podpořte lidi s autismem!
Objednávejte na www.komensky400.cz